thiruththoNDar purANam (periya purANam) panniraNDAm tirumuRai

(in tamil script, TSCII format)

சேக்கிழார் அருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

இரண்டாம் காண்டம்

7 வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

This page is courtasy of Project Madurai. This thirumuRai is being proof-read. So this current form may have errors in it.

---

periya puranam in tscii format file generated from Koeln version using convertor (two corrections n2 and jn) file yet to be proof/read file edited to be in TSCII 1.7 ENCODING --

Periya puranam text			
Chapter No.	Transliterated text	TSCII HTML format	Tamil PDF
1	thirumalaic carukkam	திருமலைச் சருக்கம்	PDF
2	thillaivAzandhaNar carukkam	தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்	PDF
3	ilaimalintha carukkam	இலைமலிந்த சருக்கம்	PDF

4	mummaiyAl ulakANDa carukkam	மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்	PDF
5	thiruninRa carukkam	திருநின்ற சருக்கம்	PDF
6	vambaRA varivaNDu carukkam - thirunyAna cambanthar purANam	வம்பறா வரிவண்டு சருக்கம் - திருஞானசம்பந்தர் புராணம்	PDF
	vambaRA varivaNDu carukkam - EyarkOn muthalAya nAyanmArkaL	வம்பறா வரிவண்டு சருக்கம் - ஏயர்கோன் முதலாய நாயன்மார்கள்	PDF
7	vArkoNDa vanamulaiyAL carukkam	வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்	PDF
8	poyyaDimaiyillAtha pulavar carukkam	பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்	PDF
9	kaRaikkaNDan carukkam	கறைக்கண்டன் சருக்கம்	PDF
10	kaDal cUzntha carukkam	கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்	PDF
11	paththarAyp paNivAr carukkam	பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்	PDF
12	manniyacIrc carukkam	மன்னியசீர்ச் சருக்கம்	PDF
13	veLLAnaic carukkam	வெள்ளானைச் சருக்கம்	PDF

7 வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

34 சாக்கிய நாயனார் புராணம்

1. அறு சமயத் தலைவராய் நின்றவருக்கு அன்பராய் 3636-1
மறு சமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால் வரும் தொண்டர் 3636-2
உறுதிவரச் சிவலிங்கம் கண்டு உவந்து கல் எறிந்து 3636-3
மறுவில் சரண் பெற்ற திறம் அறிந்தபடி வழுத்துவாம் 3636-4

2. தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினில் தகவு உடைய 3637-1
வேளாளர் குலத்து உதித்தார் மிக்க பொருள் தெரிந்து உணர்ந்து 3637-2
கேள் ஆகிப் பல் உயிர்க்கும் அருள் உடையார் ஆய்க் கெழுமி 3637-3
நீளாது பிறந்து இறக்கும் நிலை ஒழிவேன் என நிற்பார் 3637-4

3. அந் நாளில் எயில் காஞ்சி அணிநகரம் சென்று அடைந்து 3638-1
நல்ஞானம் அடைவதற்குப் பலவழியும் நாடுவார் 3638-2
முன் ஆகச் சாக்கியர் தாம் மொழி அறத்தின் வழி சார்ந்து 3638-3
மன்னாத பிறப்பு அறுக்கும் தத்துவத்தின் வழி உணர்வார் 3638-4

4. அந் நிலைமைச் சாக்கியர்தம் அரும் கலை நூல் ஓதி அது 3639-1

தன் நிலையும் புறச் சமயச் சார்வுகளும் பொருள் அல்ல 3639-2
என்னும் அது தெளிந்து ஈசர் அருள் கூட ஈறு இல் சிவ 3639-3
நல் நெறியே பொருள் ஆவது என உணர்வு நாட்டுவார் 3639-4

5. செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும் 3640-1
மெய் வகையால் நான்கு ஆகும் விதித்த பொருள் எனக் கொண்டே 3640-2
இவ் இயல்பு சைவநெறி அல்ல வற்றுக்கு இல்லை என 3640-3
உய்வகையால் பொருள் சிவன் என்று அருளாலே உணர்ந்து அறிந்தார் 3640-4

6. எந் நிலையில் நின்றாலும் எக் கோலம் கொண்டாலும் 3641-1
மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருள் என்றே 3641-2
துன்னிய வேடம் தன்னைத் துறவாதே தூய சிவம் 3641-3
தன்னை மிகும் அன்பினால் மறவாமை தலை நிற்பார் 3641-4

7. எல்லாம் உடைய ஈசனே இறைவன் என்ன அறியாதார் 3642-1
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே ஆகிப் புல்லர் ஆகுவார் 3642-2
அல்லார் கண்டர் தமக்கு இந்த அகிலம் எல்லாம் ஆள் என்ன 3642-3
வல்லார் இவர் அவ் வேடத்தை மாற்றாது அன்பின் வழிநிற்பார் 3642-4

8. காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் 3643-1
நீள் நாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ் குறி ஆம் சிவலிங்கம் 3643-2
நாணாது நேடியமால் நான் முகனும் காண நடுச் 3643-3
சேண் ஆரும் தழல் பிழம்பாய்த் தோன்றிது தெளிந்தார் ஆய் 3643-4

9. நாள் தோறும் சிவலிங்கம் கண்டு உண்ணும் அது நயந்து 3644-1
மாடு ஓர் வெள் இடை மன்னும் சிவலிங்கம் கண்டு மனம் 3644-2
நீடு ஓடு களி உவகை நிலைமை வரச் செயல் அறியார் 3644-3
பாடு ஓர் கல் கண்டு அதனைப் பதைப்போடும் எடுத்து எறிந்தார் 3644-4

10. அகம் நிறைந்த பேர் உவகை அடங்காத ஆதரவால் 3645-1
மகவு மகிழ்ந்து உவப்பார்கள் வன்மை புரிசெயலினால் 3645-2
இகழ்வனவே செய்தாலும் இளம் புதல்வர்க்கு இன்பமே 3645-3
நிகழும் அது போல் அதற்கு நீள் சடையார் தாம் மகிழ்வார் 3645-4

11. அன்றுபோய் பிற்றைநாள் அந்நியதிக்கு அனையுங்கால் 3646-1
கொன்றை முடியார் மேல் தாம் கல் எறிந்த குறிப்புஅதனை 3646-2
நின்று உணர்வார் எனக்கு அப்போது இது நிகழ்ந்தது அவர் அருளே 3646-3
என்று அதுவே தொண்டு ஆக என்றும் அது செய நினைந்தார் 3646-4

12. தொடங்கிய நாள் அருளிய அத்தொழில் ஒழியா வழிதொடரும் 3647-1
கடன் புரிவார் அது கண்டு கல் எறிவார் துவர் ஆடைப் 3647-2
படம் புனை வேடம் தவிரார் பசுபதியார் தம் செயலே 3647-3
அடங்கலும் என்பது தெளிந்தார் ஆதலினால் மாதவர்தாம் 3647-4

13. இந் நியதி பரிவோடும் வழுவாமல் இவர் செய்ய 3648-1
முன்னும் திருத்தொண்டர் நிலை முடிந்தபடி தான் மொழியில் 3648-2
துன்னிய மெய் அன்புடனே எழுந்தவினை தூயவர்க்கு 3648-3
மன்னு மிகு பூசனை ஆம் அன்பு நெறி வழக்கினால் 3648-4

14. கல்லாலே எறிந்த அதுவும் அன்பு ஆன படி காணில் 3649-1
வில்வேடர் செருப்பு அடியும் திருமுடியில் மேவிற்று ஆல் 3649-2
நல்லார் மற்று அவர் செய்கை அன்பாலே நயந்து அதனை 3649-3
அல்லாதார் கல் என்பார் அரனார்க்கு அஃது அலராம் ஆல் 3649-4

15. அங்கு ஒரு நாள் அருளாலே அயர்ந்து உண்ணப் புகுகின்றார் 3650-1
எங்கள் பிரான் தனை எறியாது அயர்ந்தேன் யான் என எழுந்து 3650-2
பொங்கியது ஓர் காதலுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு 3650-3
வெம் கறியின் உரி புனைந்தார் திருமுன்பு மேவினார் 3650-4

16. கொண்டது ஒருகல் எடுத்துக் குறிகூடும் வகை எறிய 3651-1
உண்டி வினை ஒழித்து அஞ்சி ஓடி வரும் வேட்கை ஓடும் 3651-2
கண்டு அருளும் கண்ணுதலார் கருணை பொழிதிருநோக்கால் 3651-3
தொண்டர் எதிர் நெடும் விசும்பில் துணைவி ஓடும் தோன்றினார் 3651-4

17. மழ விடைமேல் எழுந்து அருளி வந்த ஒரு செயலாலே 3652-1
கழல் அடைந்த திருத்தொண்டர் கண்டு கரம் குவித்து இறைஞ்சி 3652-2
விழ அருள் நோக்கு அளித்து அருளிமிக்க சிவலோகத்தில் 3652-3
பழ அடிமைப் பாங்கு அருளிப் பரமர் எழுந்து அருளினார் 3652-4

18. ஆதியார் தம்மை நாளும் கல் எறிந்து அணுகப் பெற்ற 3653-1
கோது இல் சீர்த் தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினை அவர்க்கு நல்கும் 3653-2
சோதியார் அறிதல் அன்றித் துணிவது என் அவர்தான் சூடித் 3653-3
தீதினை நீக்கல் உற்றேன் சிறப்புலியாரைச் செப்பி 3653-4

35 சிறப்புலி நாயனார் புராணம்

1. பொன்னி நீர் நாட்டின் நீடும் பொன் பதி புவனத்து உள்ளோர் 3654-1
இன்மை ஆல் இரந்து சென்றோர்க்கு இல்லை என்னாதே ஈயும் 3654-2
தன்மையார் என்று நன்மை சார்ந்த வேதியரைச் சண்பை 3654-3
மன்னன் ஆர் அருளிச்செய்த மறைத் திரு ஆக்கூர் அவ்வூர் 3654-4

2. தூ மலர்ச் சோலை தோறும் சுடர் தொடுமாடம் தோறும் 3655-1
மா மழை முழக்கம் தாழ மறை ஒலி முழக்கம் ஓங்கும் 3655-2
பூ மலி மறுகில் இட்ட புகை அகில் தூபம் தாழ 3655-3
ஓம நல் வேள்விச் சாலை ஆகுதித் தூபம் ஓங்கும் 3655-4

3. ஆலை சூழ் பூக வேலி அத்திரு ஆக்கூர் தன்னில் 3656-1
ஞாலம் ஆர் புகழின் மிக்கார் நான் மறைக் குலத்தில் உள்ளார் 3656-2
நீலம் ஆர் கண்டத்து எண் தோள் நிருத்தர்தம் திருத்தொண்டு ஏற்ற 3656-3
சீலராய்ச் சாலும் ஈகைத் திறத்தினில் சிறந்த நீரார் 3656-4

4. ஆளும் அம் கணருக்கு அன்பர் அணைந்த போது அடியில் தாழ்ந்து 3657-1
மூளும் ஆதரவு பொங்க முன்பு நின்று இனிய கூறி 3657-2
நாளும் நல் அமுதம் ஊட்டி நயந்தன எல்லாம் நல்கி 3657-3
நீளும் இன்பத்து உள் தங்கி நிதிமழை மாரி போன்றார் 3657-4

5. அஞ்சு எழுத்து ஓதி அங்கி வேட்டு நல் வேள்வி எல்லாம் 3658-1
நஞ்சு அணி கண்டர் பாதம் நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்து 3658-2
எஞ்சல் இல் அடியார்க்கு என்றும் இடை அறா அன்பால் வள்ளல் 3658-3
தம் செயல் வாய்ப்ப ஈசர் தாள் நிழல் தங்கினார் ஏ 3658-4

6. அறத்தினில் மிக்க மேன்மை அந்தணர் ஆக்கூர் தன்னில் 3659-1
மறைப் பெரும் வள்ளலார் வண் சிறப்புலி யார் தாள் வாழ்த்திச் 3659-2
சிறப்பு உடைத் திருச் செங்காட்டங் குடியினில் செம்மை வாய்ந்த 3659-3
வீரர் சிறுத் தொண்டர் செய்த திருத்தொழில் விளம்பல் உற்றேன் 3659-4

36 சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

1. உரு நாட்டும் செயல் காமன் ஒழிய விழிபொழி செம்தீ 3660-1
வரும் நாட்டத் திருநுதலார் மகிழ்ந்து அருளும் பதிவயலில் 3660-2
கருநாட்டக் கடைசியர் தம் களி நாட்டும் காவேரித் 3660-3
திரு நாட்டு வளம் காட்டும் செங்காட்டக் குடி ஆகும் 3660-4

2. நிலவிய அத் திருப்பதியில் நெடும் சடையார் நீற்று அடைவால் 3661-1
உலகில் வளர் உயிர்க்கு எல்லாம் உயர் காவல் தொழில் பூண்டு 3661-2
மலர் புகழ் மா மாத்திரர் தம் குலம் பெருக வந்து உள்ளார் 3661-3

பலர் புகழும் திருநாமம் பரஞ்சோதியார் என்பார் 3661-4

3. ஆயுள் வேதக் கலையும் அலகு இல் வடநூல் கலையும் 3662-1
தூய படைக்கலத் தொழிலும் துறை நிரம்பப் பயின்று அவற்றால் 3662-2
பாயும் மதக் குஞ்சரம் உம் பரியும் உகைக்கும் பண்பு 3662-3
மேய தொழில் விஞ்சையிலும் மேதினி இல் மேல் ஆனார் 3662-4

4. உள்ளம் நிறை கலைத்துறைகள் ஒழிவு இன்றி பயின்று அவற்றால் 3663-1
தெள்ளி வடித்து அறிந்த பொருள் சிவன் கழலில் செறிவு என்றே 3663-2
கொள்ளும் உணர்வினில் முன்னே கூற்று உதைத்த கழற்கு அன்பு 3663-3
பள்ளம் மடையாய் என்றும் பயின்று வரும் பண்பு உடையார் 3663-4

5. ஈசன் அடியார்க்கு என்றும் இயல்பான பணி செய்தே 3664-1
ஆசு இல் புகழ் மன்னவன்பால் அணுக்கராய் அவற்கு ஆகப் 3664-2
பூசல் முனைக் களிறு உகைத்து போர் வென்று பொரும் அரகர் 3664-3
தேசங்கள் பல கொண்டு தேர்வேந்தன் பால் சிறந்தார் 3664-4

6. மன்னவர்க்குத் தண்டு போய் வடபுலத்து வாதாவித் 3665-1
தொன் நகரம் துகள் ஆகத் துனைகெடும் கை வரை உகைத்துப் 3665-2
பல் மணியும் நிதிக் குவையும் பகட்டு இனமும் பரித் தொகையும் 3665-3
இன்னை எண் இல் அளவாக கவர்ந்தே இகல் அரசன் முன் கொணர்ந்தார் 3665-4

7. கதிர் முடி மன்னனும் இவர் தம் களிற்று உரிமை ஆண்மையினை 3666-1
அதிசயித்துப் புகழ்ந்து உரைப்ப அறிந்த அமைச்சர்களுக்கு உரைப்பார் 3666-2
மதி அணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தலி உடைமையினால் 3666-3
எதிரி இவருக்கு இவ் உலகில் இல்லை என எடுத்து உரைத்தார் 3666-4

8. தம் பெருமான் திருத்தொண்டர் எனக் கேட்ட தார் வேந்தன் 3667-1
உம்பர் பிரான் அடியாரை உணராதே கெட்டு ஒழிந்தேன் 3667-2
வெம்பு கொடும் போர் முனையில் விட்டு இருந்தேன் எனவெரு உற்று 3667-3
எம் பெருமான் இது பொறுக்க வேண்டும் என இறைஞ்சினான் 3667-4

9. இறைஞ் சுதலும் முன் இறைஞ்சி என் உரிமைத் தொழிற்கு அடுத்த 3668-1
திறம் புரிவேன் அதற்கு என்னோ தீங்கு என்ன ஆங்கு அவர்க்கு 3668-2
நிறைந்த நிதிக்குவை உடன் நீடு விருத்திகள் அளித்தே 3668-3
அறம் புரி செம் கோல் அரசன் அஞ்சலி செய்து உரைக்கின்றான் 3668-4

10. உம்முடைய நிலைமையினை அறியாதே கொண்டு உய்த்தீர் 3669-1
எம் உடைய மனக் கருத்துக்கு இனிது ஆக இசைந்து உமது 3669-2
மெய்ம்மைபுரி செயல் விளங்க வேண்டியவாறே சரித்துச் 3669-3
செம்மை நெறி திருத்தொண்டு செய்யும் என விடை கொடுத்தான் 3669-4

11. மன்னவனை விடை கொண்டு தம்பதியில் வந்து அடைந்து 3670-1
பன்னு புகழ் பரஞ் சோதியார் தாமும் பனி மதி வாழ் 3670-2
சென்னியரைக் கணபதி ஈச்சரத்து இறைஞ்சித் திருத்தொண்டு 3670-3
முன்னை நிலைமையில் வழுவா முறை அன்பில் செய்கின்றார் 3670-4

12. வேத காரணர் அடியார் வேண்டிய மெய்ப் பணி செய்யத் 3671-1
தீது இல் குடிப் பிறந்தார் திருவெண்காட்டு நங்கை எனும் 3671-2
காதல் மனைக் கிழத்தியார் கருத்து ஒன்ற வரும் பெருமை 3671-3
நீதி மனை அறம் புரியும் நீர்மையினை நிலை நிற்பார் 3671-4

13. நறை இதழித் திரு முடியார் அடியாரை நாள் தோறும் 3672-1
முறைமையினில் திரு அமுது முன் ஊட்டிப் பின் உண்ணும் 3672-2
நிறை உடைய பெருவிருப்பில் நியதி ஆகக் கொள்ளும் 3672-3
துறை வழுவா வகை ஒழுகும் தூய தொழில் தலை நின்றார் 3672-4

14. தூய திரு அமுது கனி கன்னல் அறுசுவைக் கறிநெய் 3673-1

பாய தயிர் பால் இனிய பண்ணியம் உண் நீர் அமுதம் 3673-2
மேய படி ஆல் அமுது செய்விக்க இசைந்து அடியார் 3673-3
மா இரு ஞாலம் போற்ற வரும் இவர் பால் மனம் மகிழ்ந்தார் 3673-4

15. சீதமதி அரவின் உடன் செம் சடைமேல் செறிவித்த 3674-1
நாதன் அடியார் தம்மை நயப்பாட்டு வழி பாட்டால் 3674-2
மே தகையார் அவர் முன்புமிகச் சிறியர் ஆய் அடைந்தார் 3674-3
ஆதலினால் சிறுத்தொண்டர் என நிகழ்ந்தார் அவனியின் மேல் 3674-4

16. கண் நுதலார் கணபதீச்சரத்தின் கண் கருத்து அமர 3675-1
உள் நிறை அன்பினில் பணி செய்து ஒழுவார் வழுவு இன்றி 3675-2
எண் இல் பெரும் சீர் அடியார் இடை விடாது அமுதுசெய 3675-3
நண்ணிய பேர் உவகையுடன் நயந்து உறையும் நாளின் கண் 3675-4

17. நீர் ஆரும் சடை முடியார் அருளினால் நிறை தவத்துப் 3676-1
பேராளர் அவர் தமக்குப் பெருகுதிரு மனை அறத்தின் 3676-2
வேர் ஆகி விளங்கும் திரு வெண்காட்டு நங்கைபால் 3676-3
சீர் ஆளத் தேவர் எனும் திருமைந்தர் அவதரித்தார் 3676-4

18. அருமை இனில் தனிப் புதல்வர் பிறந்த பொழுது அலங்கரித்த 3677-1
பெருமை இனில் கிளை களிப்பப் பெறற்கு அரிய மணிபெற்று 3677-2
வரும் மகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்து அடங்காவை வளரத் 3677-3
திருமலி நெய் ஆடல் விழாச் செங்காட்டங்குடி எடுப்ப 3677-4

19. மங்கல நல் இயம் முழக்கம் மறை முழக்கம் வான் அளப்ப 3678-1
அம் கணர் தம் சீர் அடியார்க்கு அளவு இறந்த நிதி அளித்துத் 3678-2
தங்கள் மரபினில் உரிமை சடங்கு தச தினத்தினிலும் 3678-3
பொங்கு பெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்து காப்பு அணிபுணைந்தார் 3678-4

20. ஆர்வம் நிறை பெரும் சுற்றம் அகம் மலர அளித்தவர் தாம் 3679-1
பார் பெருகும் மகிழ்ச்சி உடன் பருவ முறைப் பாராட்டுச் 3679-2
சீர் பெருகச் செய்ய வளர் திருமனார் சீறர் அடியில் 3679-3
தார் வளர் கிண்கிணி அசையத் தளர் நடையின் பதம் சார்ந்தார் 3679-4

21. சுருளும் மயிர் நுதல் சுட்டி துணைக் காதின் மணிக் குதம்பை 3680-1
மருவு திருக்கண்ட நாண் மார்பினில் ஐம்படைக் கையில் 3680-2
பொருவு இல் வயிரச் சரிகள் பொன் அரைஞாண் புனை சதங்கை 3680-3
தெருவு இல் ஒளி விளங்க வளர் திருவிளையாட்டினில் அமர்ந்தார் 3680-4

22. வந்து வளர் மூ ஆண்டில் மயிர் வினை மங்கலம் செய்து 3681-1
தந்தையரும் பயந்த தாயாரும் தனிச்சிறுவர் 3681-2
சிந்தை மலர் சொல் தெளிவித்தே செழும் கலைகள் பயிலத்தம் 3681-3
பந்தம் அற வந்து அவரைப் பள்ளியினில் இருத்தினார் 3681-4

23. அந் நாளில் சண்பை நகர் ஆண்தகையார் எழுந்து அருள 3682-1
முனாக எதிர்கொண்டு கொடு புகுந்து முந்நூல் சேர் 3682-2
பொன் மார்பில் சிறுத் தொண்டர் புகலிகாவனார்தம் 3682-3
நல் நமச் சேவடிகள் போற்றி இசைத்து நலம் சிறந்தார் 3682-4

24. சண்பையர் தம் பெருமானும் தாங்க அரிய பெரும் காதல் 3683-1
பண்பு உடைய சிறுத்தொண்டர் உடன் பயின்று மற்று அவரை 3683-2
மண் பரவும் திருப்பதிகத்தினில் வைத்துச் சிறப்பித்து 3683-3
நண்பர் உளி எழுந்து அருளத் தாம் இனிது நயப்பு உற்றார் 3683-4

25. இத்தன்மை நிகழும் நாள் இவர் திருத்தொண்டு இரும் கயிலை 3684-1
அத்தர் திரு அடி இணைக் கீழ்ச் சென்று அணைய அவர் உடைய 3684-2
மெய்த் தன்மை அன்பு நுகர்ந்து அருளுதற்கு விடையவர் தாம் 3684-3
சித்தம் மகிழ் வயிரவர் ஆய்த் திருமலையின் நின்று அணைகின்றார் 3684-4

26. மடல் கொண்ட மலர் இதழி நெடும்சடையை வனப்பு எய்தக் 3685-1
கடல் மண்டி முகந்து எழுந்த காள மேகச் சுருள் போல் 3685-2
தொடர் பங்கி சுருண்டு இருண்டு தூறி நெறித்து அசைந்து செறி 3685-3
படர் துஞ்சின் கரும் குஞ்சி கொந்தளம் ஆகப் பரப்பி 3685-4

27. அஞ்சனம் மஞ்சனம் செய்தது அனைய அணி கிளர் பம்பை 3686-1
மஞ்சின் இடைஎழுந்த வான மீன் பரப்பு என்னப் 3686-2
புஞ்ச நிரை வண்டு தேன் சுரும்பு புடை படர்ந்து ஆர்ப்பத் 3686-3
துஞ்சின் உனித்து தனிப் பரப்பும் தும்பை நறுமலர் தோன்ற 3686-4

28. அருகு திருமுடிச் செருகும் அந்தி இளம் பிறை தன்னைப் 3687-1
பெருகு சிறுமதி ஆக்கிப் பெயர்த்து சாத்தியது என்ன 3687-2
விரிசுடர் செம் பவள ஒளி வெயில் விரிக்கும் விளங்கு சுடர்த் 3687-3
திருநுதல் மேல் திருநீற்றுத் தனிப் பொட்டும் திகழ்ந்து இலங்க 3687-4

29. வெவ் அருக்கன் மண்டலமும் விளங்கு மதி மண்டலமும் 3688-1
அவ் அனல் செம்மண்டலமும் உடன் அணைந்தது என அழகை 3688-2
வவ்வும் திருக்காதின் மணிக் குழைச் சங்கு வளைத்து அதனுள் 3688-3
செவ்வரத்த மலர் செறித்த திருத்தோடு புடை சிறக்க 3688-4

30. களம் கொள் விடம் மறைத்து அருளக் கடல் அமுத குமிழிநிரைத் 3689-1
துளங்கு ஒளி வெண் திரட் கோவைத் தூய வடம் அணிந்தது என 3689-2
உளம் கொள்பவர் கரைந்து உடலும் உயிரும் உருகப் பெருக 3689-3
விளங்கும் திருக் கழுத்தின் இடைவெண் பளிங்கின் வடம் திகழ 3689-4

31. செம்பரிதி கடல் அளித்த செக்கர் ஒளியினை அந்திப் 3690-1
பம்பும் இருள் செறி பொழுது படர்ந்து அணைந்து சூழ்வது என 3690-2
உளம் கொள்பவர் கரைந்து உடலும் உயிரும் உருகப் பெருக 3690-3
விளங்கும் திரு கழுத்தின் இடை வெண் பளிங்கின் வடம் திக 3690-4

32. மிக்கு எழும் அன்பர்கள் அன்பு திருமேனி விளைந்தது என 3691-1
அக்குமணியால் சன்ன வீரமும் ஆரமும் வடமும் 3691-2
கைக்கு அணி கொள்வளைச்சரியும் அரைக் கடி சூத்திரச் சரியும் 3691-3
தக்க திருக்கால் சரியும் சாத்திய ஒண் சுடர் தயங்க 3691-4

33. பொருவு இல் திருத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல் வந்து அருள் புரியும் 3692-1
பெருக அருளின் திறம் கண்டு பிரான் அருளே பேணுவீர் 3692-2
வரும் அன்பின் வழிநிற்பீர் என மறைபூண்டு அறைவனபோல் 3692-3
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு திசை முழுதும் செல ஒலிப்ப 3692-4

34. அயன் கபாலம் தரித்த இடத்திருக்கையால் அணைத்த 3693-1
வயங்கு ஒலி மூவிலைச்சூலம் மணித்திருத் தோள்மிசை பொலியத் 3693-2
தயங்கு சுடர் வலத்திருக்கை தமருகத்தின் ஒலிதழைப்பப் 3693-3
பயன் தவத்தால் பெறும் புவியும் பாத தாமரை சூட 3693-4

35. அருள்பொழியும் திருமுகத்தில் அணி முறுவல் நிலவு எறிப்ப 3694-1
மருள் பொழியும் மலம் சிதைக்கும் வடிசூலம் வெயில் எறிப்பப் 3694-2
பொருள் பொழியும் பெருகு அன்பு தழைத்து ஓங்கிப்புவி ஏத்தத் 3694-3
தெருள் பொழிவண் தமிழ்நாட்டுச் செங்காட்டம் குடிசேர்ந்தார் 3694-4

36. தண்டாத ஒரு வேட்கைப் பசி உடையார் தமைப்போலக் 3695-1
கண்டாரைச் சிறுத் தொண்டர்மனை வினவிக் கடிது அணைந்து 3695-2
தொண்டனார்க்கு எந்நாளும் சோறு அளிக்கும் திருத்தொண்டர் 3695-3
வண்டார் பூம் தாரார் இம் இம் மனைக்கு உள்ளாரோ என்ன 3695-4

37. வந்து அணைந்து வினவுவார் மாதவரேயாம் என்று 3696-1
சந்தனம் ஆம் தையலார் முன்வந்து தாள் வணங்கி 3696-2

அந்தம் இல் சீர் அடியாரைத் தேடி அவர் புறத்து அணைந்தார் 3696-3
எம்தமை ஆள் உடையீரே அகத்து எழுந்து அருளும் என 3696-4

38. மடவரலை முகம் நோக்கி மாதரார் தாம் இருந்த 3697-1
இடவகையில் தனிபுகுதோம் என்று அருள அதுகேட்டு 3697-2
விட அகல்வார் போல் இருந்தார் என வெருவி விரைந்து மனைக் 3697-3
கடன் உடைய திருவெண்காட்டு அம்மை கடைத்தலை எய்தி 3697-4

39. அம்பலவர் அடியாரை அமுது செய்விப்பார் இற்றைக்கு 3698-1
எம் பெருமான் யாவரையும் கண்டிலர் தேடிப் போனார் 3698-2
வம்பென நீர் எழுந்து அருளி வரும் திருவேடம் கண்டால் 3698-3
தம் பெரிய பேறு என்றே மிக மகிழ்வார் இனித்தாழார் 3698-4

40. இப்பொழுதே வந்து அணைவர் எழுந்து அருளி இரும் என்ன 3699-1
ஒப்பு இல் மனை அறம் புரப்பீர் உத்தரா பதி உள்ளோம் 3699-2
செப்ப அரும் சீர் சிறுத்தொண்டர் தமைக் காணச் சேர்ந்தனம் யாம் 3699-3
எப்பரிசும் அவர் ஒழிய இங்கு இரோம் என்று அருளி 3699-4

41. கண்நுதலில் காட்டாதார் கணபதீச் சரத்தின் கண் 3700-1
வண்ணமலர் ஆத்தியின் கீழ் இருக்கின்றோம் மற்று அவர்தாம் 3700-2
நண்ணினால் நாம் இருந்த பரிசு உரைப்பீர் என்று அருளி 3700-3
அண்ணலார் திரு ஆத்தி அணைந்து அருளி அமர்ந்திருந்தார் 3700-4

42. நீர் ஆர் சடையான் அடியாரை நேடி எங்கும் காணாது 3701-1
சீர் ஆர் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டும் செல்வமனை எய்தி 3701-2
ஆரா இன்ப மனைவியார்க்கு இயம்பி அழிவு எய்திட அவரும் 3701-3
பாரா தரிக்கும் திருவேடத்து ஒருவர் வந்தபடி பகர்ந்தார் 3701-4

43. அடியேன் உய்ந்தேன் எங்கு உற்றார் உரையாய் என்ன அவர் மொழிவார் 3702-1
வடி சேர் சூல கபாலத்தார் வட தேசத்தோம் என்றார் வண் 3702-2
துடிசேர் கரத்துப் பயிரவர் யாம் சொல்ல இங்கும் இராதே போய்க் 3702-3
கடிசேர் திரு ஆத்தியின் நிழல்கீழ் இருந்தார் கணபதீச் சரத்து 3702-4

44. என்று மனைவியார் இயம்ப எழுந்த விருப்பால் விரைந்து எய்திச் 3703-1
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர் 3703-2
நின்ற தொண்டர் தமை நோக்கி நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்டர் 3703-3
என்று திருவாய் மலர்ந்து அருள இறைவர் தம்மைத் தொழுது உரைப்பார் 3703-4

45. பூதி அணி சாதனத்தவர் முன் போற்றப் போதேன் ஆயிடினும் 3704-1
நாதன் அடியார் கருணையினால் அருளிச் செய்வார் நான் என்று 3704-2
கோது இல் அன்பர் தமை அமுது செய்விப்பதற்குக் குலப்பதியில் 3704-3
காதலாலே தேடியும் முன் காணேன் தவத்தால் உமைக் கண்டேன் 3704-4

46. அடியேன் மனையில் எழுந்து அருளி அமுது செய்ய வேண்டும் என 3705-1
நெடியோன் அறியா அடியார்தாம் நிகழும் தவத்தீர் உமைக் காணும் 3705-2
படியால் வந்தோம் உத்தர பதியோம் எம்மைப் பரிந்து ஊட்ட 3705-3
முடியாது நுமக்குச் செய்கை அரிது ஒண்ணா என்று மொழிந்து அருள 3705-4

47. எண்ணா அடியேன் மொழியேன் நீர் அமுது செய்யும் இயல்பு அதனைக் 3706-1
கண்ணார் வேடம் நிறை தவத்தீர் அருளிச் செய்யும் கடிது அமைக்க 3706-2
தண் ஆர் இதழி முடியார் தம் அடியார் தலைப்பட்டால் தேட 3706-3
ஒண்ணாதனவும் உளவாகும் அருமை இல்லை என உரைத்தார் 3706-4

48. அரியது இல்லை எனக் கேட்ட பொழுதில் அழகு பொழிகின்ற 3707-1
பெரிய பயிரவக் கோலப் பெருமான் அருளிச் செய்வார் யாம் 3707-2
புரியும் தொண்டீர் மூ இருது கழித்தால் பசு வீழ்த்திட உண்பது 3707-3
உரிய நாளும் அதற்கு இன்று ஆல் ஊட்ட அரிதாம் உமக்கு என்றார் 3707-4

49. சால நன்று முந் நிரையும் உடையேன் தாழ்வு இங்கு எனக்கு இல்லை 3708-1
ஆலம் உண்டார் அன்பர் உமக்கு அமுதாம் பசுத்தான் இன்னது என 3708-2
ஏல அருளிச் செயப் பெற்றால் யான் போய் அமுது கடிது அமைத்துக் 3708-3
காலம் தப்பாமே வருவேன் என்று மொழிந்து கை தொழுதார் 3708-4

50. பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு பயிரவரும் 3709-1
நண்பு மிக்கீர் நாம் உண்ணப் படுக்கும் பசுவும் நரப்பசு ஆம் 3709-2
உண்பது ஐஞ்சு பிராயத்துள் உறுப்பில் மறு இன்றேல் இன்னம் 3709-3
புண் செய் நோவில் வேல் எறிந்தால் போலும் புகல்வது ஒன்று என்றார் 3709-4

51. யாதும் அரியது இல்லை இனி ஈண்ட அருளிச் செய்யும் என 3710-1
நாதன் தானும் ஒரு குடிக்கு நல்ல சிறுவன் ஒரு மகனைத் 3710-2
தாதை அரியத் தாய் பிடிக்கும் பொழுதில் தம்மில் மனம் உவந்தே 3710-3
ஏதம் இன்றி அமைத்த கறி ஆம் இட்டு உண்பது என மொழிந்தார் 3710-4

52. அதுவும் முனைவர் மொழிந்து அருளக் கேட்ட தொண்டர் அடியேனுக்கு 3711-1
இதுவும் அரிது அன்று எம்பெருமான் அமுது செய்யப் பெறில் என்று 3711-2
கதும் என்று விரைவில் அவர் அவர் இசையப் பெற்றுக் களிப்பால் காதல் ஒடு 3711-3
மதுமென் கமல மலர்ப் பாதம் பணிந்து மனையில் வந்து அணைந்தார் 3711-4

53. அன்பு மிக்க பெரும் கற்பின் அணங்கு திரு வெண் காட்டு அம்மை 3712-1
முன்பு வந்து சிறுத் தொண்டர் வரவு நோக்கி முன் நின்றே 3712-2
இன்பம் பெருக மலர்ந்த முகம் கண்டு பாதம் மிசை இறைஞ்சிப் 3712-3
பின்பு கணவர் முகம் நோக்கிப் பெருகும் தவத்தோர் செயல் வினவ 3712-4

54. வள்ளலாரும் மனையாரை நோக்கி வந்த மாதவர் தாம் 3713-1
உள்ளம் மகிழ அமுது செய இசைந்தார் குடிக்கு ஓர் சிறுவனும் ஆய் 3713-2
கொள்ளும் பிராயம் ஐந்து உளன் ஆய் உறுப்பில் குறைபாடு இன்றித்தாய் 3713-3
பிள்ளை பிடிக்க உவந்து பிதா அரிந்து சமைக்கப் பெறின் என்றார் 3713-4

55. அரிய கற்பின் மனைவியார் அவரை நோக்கி உரை செய்வார் 3714-1
பெரிய பயிரவத் தொண்டர் அமுது செய்யப் பெறுவதற்கு இங்கு 3714-2
உரிய வகையில் அமுது அமைப்போம் ஒருவன் ஆகி ஒரு குடிக்கு 3714-3
வரும் அச்சிறுவன் தனைப் பெறுமாறு எவ்வாறு என்று வணங்குதலும் 3714-4

56. மனைவியார் தம் முகம் நோக்கி மற்று இத் திறத்து மைந்தர் தமை 3715-1
நினைவு நிரம்ப நிதி கொடுத்தால் தருவார் உளரே நேர் நின்று 3715-2
தனையன் தன்னைத் தந்தை தாய் அரிவார் இல்லைத் தாழாமே 3715-3
எனை இங்கு உய்ய நீ பயந்தான் தன்னை அழப்போம் யாம் என்றார் 3715-4

57. என்று கணவர் கூறுதலும் அதனுக்கு இசைந்து எம்பிரான் தொண்டர் 3716-1
இன்று தாழாது அமுது செய்யப் பெற்று இங்கு அவர் தம் மலர்ந்த முகம் 3716-2
நன்று காண்பது என நயந்து நம்மைக் காக்க வரும் மணியை 3716-3
சென்று பள்ளியினில் கொண்டு வாரும் என்றார் திரு அனையார் 3716-4

58. காதல் மனையார் தாம் கூறக் கணவனாரும் காதலனை 3717-1
ஏதம் அகலப் பெற்ற பேறு எல்லாம் எய்தினால் போல 3717-2
நாதர் தமக்கு அங்கு அமுது ஆக்க நறும் மென் குதலை மொழிப் புதல்வன் 3717-3
ஓத அணைந்த பள்ளியினில் உடன் கொண்டு எய்தக் கடிது அகன்றார் 3717-4

59. பள்ளியினில் சென்று எய்துதலும் பாதச் சதங்கை மணி ஒலிப்ப 3718-1
பிள்ளை ஓடி வந்து எதிரே தழுவ எடுத்து இயல்பின் மேல் 3718-2
கொள்ள அணைத்துக் கொண்டு மீண்டு இல்லம் புகுதக் குலமாதர் 3718-3
வள்ளலார் தம் முன் சென்று மைந்தன் தன்னை எதிர் வாங்கி 3718-4

60. குஞ்சி திருத்தி முகம் துடைத்துக் கொட்டை அரை ஞாண் துகள் நீக்கி 3719-1
மஞ்சள் அழிந்த அதற்கு இரங்கி மையும் கண்ணின் மருங்கு ஒதுக்கிப் 3719-2
பஞ்சி அஞ்சும் மெல் அடியார் பரிந்து திருமஞ்சனம் ஆட்டி 3719-3

எஞ்சல் இல்லாக் கோலம் செய்து எடுத்துக் கணவர் கைக் கொடுத்தார் 3719-4

61. அச்சம் எய்திக் கறி அமுதாம் என்னும் அதனால் அரும் புதல்வன் 3720-1
உச்சி மோவார் மார்பின் கண் அணைத்தே முத்தம் தம் உண்ணார் 3720-2
பொச்சம் இல்லாத் திருத் தொண்டர் புனிதர் தமக்குக் கறி அமைக்க 3720-3
மெச்சும் மனத்தால் அடுக்களையின் மேவார் வேறு கொண்டு அணைவார் 3720-4

62. ஒன்றும் மனத்தார் இருவர்களும் உலகர் அறியார் என மறைவில் 3721-1
சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப் பெற்ற தாயார் செழும் கலங்கள் 3721-2
நன்று கழுவிக் கொடு செல்ல நல்ல மகனை எடுத்து உலகை 3721-3
வென்ற தாதையார் தலையைப் பிடிக்க விரைந்து தாயார் 3721-4

63. இனிய மழலைக் கிண்கிணிக் கால் இரண்டும் மடியின் புடை இடுக்கிக் 3722-1
கனிவாய் மைந்தன் கை இரண்டும் கையால் பிடிக்கக் காதலனும் 3722-2
நனி நீடு உவகை உறுகின்றார் என்று மகிழ்ந்து நகை செய்யத் 3722-3
தனிமா மகனைத் தாதையார் கருவி கொண்டு தலை அரிவார் 3722-4

64. பொருவு இல் பெருமைப் புத்திரன் மெய்த் தன்மை அளித்தான் எனப் பொலிந்து 3723-1
மருவு மகிழ்ச்சி எய்த அவர் மனைவியாரும் கணவனார் 3723-2
அருமை உயிரை எனக்கு அளித்தான் என்று மிகவும் அகம் மலர 3723-3
இருவர் மனமும் பேர் உவகை எய்தி அரிய வினை செய்தார் 3723-4

65. அறுத்த தலையின் இறைச்சி திரு அமுதுக்கு ஆகாது எனக் கழித்து 3724-1
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையில் கொடுத்து மற்றை உறுப்பு 3724-2
இறைச்சி எல்லாம் கொத்தி அறுத்து எலும்பு மூளை திறந்து இட்டு 3724-3
கறிக்கு வேண்டும் பல காயம் அரைத்துக் கூட்டிக் கடிது அமைப்பார் 3724-4

66. மட்டு விரி பூம் குழல் மடவார் அடுப்பில் ஏற்றி மனம் மகிழ்ந்தே 3725-1
அட்ட கறியின் பதம் அறிந்து அங்கு இழிச்சி வேறு ஓர் அரும்கலத்துப் 3725-2
பட்ட நறையால் தாளித்துப் பலவும் மற்றும் கறி சமைத்துச் 3725-3
சட்ட விரைந்து போனகமும் சமைத்துக் கணவர் தமக்கு உரைத்தார் 3725-4

67. உடைய நாதர் அமுது செய உரைத்த படியே அமைவதற்கு 3726-1
அடையும் இன்பம் முன்னையிலும் ஆர்வம் பெருகிக் களி கூர 3726-2
விடையில் வருவார் தொண்டர் தாம் விரைந்து சென்று மெல் மலரின் 3726-3
புடைவண்டு அறையும் ஆத்தியின் கீழ் இருந்த புனிதர் முன் சென்றார் 3726-4

68. அண்ணல் திரு முன்பு அணைந்து இறைஞ்சி அன்பர் மொழிவார் அடியேன்பால் 3727-1
நண்ணி நீர் இங்கு அமுது செய்ய வேண்டும் என்று நான் பரிவு 3727-2
பண்ணினேன் ஆய்ப் பசித்து அருளத் தாழ்த்தது எனினும் பணி சமைத்தேன் 3727-3
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்து அருள வேண்டும் என்று அங்கு எடுத்துரைப்பார் 3727-4

69. இறையும் தாழாது எழுந்து அருளி அமுது செய்யும் என்று இறைஞ்ச 3728-1
கறையும் கண்டத்தினில் மறைத்துக் கண்ணும் நுதலில் காட்டாதார் 3728-2
நிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டீர் போதும் என்ன நிதி இரண்டும் 3728-3
குறைவன் ஒருவன் பெற்று உவந்தால் போலக் கொண்டு மனை புகுந்தார் 3728-4

70. வந்து புகுந்து திருமனையில் மனைவியா தாம் மாதவரை 3729-1
முந்த எதிர் சென்று அடி வணங்கி முழுதும் அழகு செய்த மனைச் 3729-2
சந்த மலர் மாலைகள் முத்தின் தாமம் நாற்றித் தவிசு அடுத்த 3729-3
கந்த மலர் ஆசனம் காட்டிக் கமழ் நீர்க் கரகம் எடுத்து ஏத்த 3729-4

71. தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர் சோதியார் தம் கழல் விளக்கி 3730-1
ஆய புனிதப் புனல் தங்கள் தலைமேல் ஆரத் தெளித்து இன்பம் 3730-2
மேய இல்லம் எம்மருங்கும் வீசி விரை மென்மலர்ச் சாந்தம் 3730-3
ஏயும் தூப தீபங்கள் முதல் பூசனை செய்து இறைஞ்சுவார் 3730-4

72. பனி வெண் திங்கள் சடை விரித்த பயில் பூம் குஞ்சி பயிரவர் ஆம் 3731-1
புனிதர் தம்மைப் போனகமும் கறியும் படைக்கும்படி பொற்பின் 3731-2
வனிதை யாரும் கணவரும் முன் வணங்கிக் கேட்ப மற்று அவர்தாம் 3731-3
இனிய அன்னம் உடன் கறிகள் எல்லாம் ஒக்கப் படைக்க என 3731-4

73. பரிசு விளங்கப் பரிகலமும் திருத்தி பாவாடையில் ஏற்றித் 3732-1
தெரியும் வண்ணம் செம் சாலிச் செழும் பேன கமும் கறி அமுதும் 3732-2
வரிசையினில் முன் படைத்து எடுத்து மன்னும் பரிகலக் கான் மேல் 3732-3
விரி வெண் துகிலின் மிசை வைக்க விமலர் பார்த்து அங்கு அருள் செய்வார் 3732-4

74. சொன்ன முறையில் படுத்த பசுத் தொடர்ந்த உறுப்பு எலாம் கொண்டு 3733-1
மன்னு சுவையில் கறி ஆக்கிமாண அமைத்தீர் ஏ என்ன 3733-2
அன்னம் அனையார் தலை இறைச்சி அமுதுக்கு ஆகா எனக் கழித்தோம் என்ன 3733-3
அதுவும் கூட நாம் உண்பது என்றார் இடர் தீர்ப்பார் 3733-4

75. சிந்தை கலங்கிச் சிறுத் தொண்டர் மனைவியார் ஓடும் திகைத்து அயரச் 3734-1
சந்தானத்தார் எனும் தாதியார்தாம் அந்தத் தலை இறைச்சி 3734-2
வந்த தொண்டர் அமுது செயும் பொழுது நினைக்க வரும் என்றே 3734-3
முந்த அமைத்தேன் கறி அமுது என்று எடுத்துக் கொடுக்க முகம் மலர்ந்தார் 3734-4

76. வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்து அதன் பின் வணங்கும் சிறுத் தொண்டரை நோக்கி 3735-1
ஈங்கு நமக்குத் தனி உண்ண ஒண்ணாது ஈசன் அடியார் இப் 3735-2
பாங்கு நின்றார் தமைக் கொண்டு வீர் என்று பரமர் பணித்து அருள 3735-3
ஏங்கிக் கெட்டேன் அமுது செய்ய இடையூறு இதுவோ என நினைவார் 3735-4

77. அகத்தின் புறத்துப் போய் அருளால் எங்கும் காணார் அழிந்து அணைந்து 3736-1
முகத்தில் வாட்டம் மிகப் பெருகப் பணிந்து முதல்வர்க்கு உரை செய்வார் 3736-2
இகத்தும் பரத்தும் இனி யாரைக் காணேன் யானும் திருநீறு 3736-3
சகத்தில் இடுவார் தமைக் கண்டே இடுவேன் என்று தாழ்ந்து இறைஞ்ச 3736-4

78. உம்மைப் போல் நீறு இட்டார் உளரோ உண்பீர் நீர் என்று 3737-1
செம்மை கற்பில் திருவெண்காட்டு அம்மை தம்மைக் கலம் திருத்தி 3737-2
வெம்மை இறைச்சி சோறு இதனில் மீட்டுப் படையும் எனப் படைத்தார் 3737-3
தம்மை ஊட்ட வேண்டி அவர் உண்ணப் புகலும் தடுத்து அருளி 3737-4

79. ஆறு திங்கள் ஒழிந்து உண்போம் உண்ணும் அளவும் தரியாது 3738-1
சோறு நாளும் உண்பீர் முன் உண்பது என் நம் உடன் துய்ப்ப 3738-2
மாறுஇல் மகவு பெற்றீரேல் மைந்தன் தன்னை அழையும் என 3738-3
ஈறும் முதலும் இல்லாதாருக்கு இப்போது உதவான் அவன் என்றார் 3738-4

80. நாம் இங்கு உண்பது அவன் வாந்தால் நாடி அழையும் என நம்பர் 3739-1
தாம் அங்கு அருளிச் செய்யத் தரியார் தலைவர் அமுது செய்து அருள 3739-2
யாம் இங்கு என் செய்தால் ஆகும் என்பார் விரைவு உற்று எழுந்து அருளால் 3739-3
பூ மென் குழலார் தம் மோடும் புறம் போய் அழைக்கப் புகும் போது 3739-4

81. வையம் நிகழும் சிறுத் தொண்டர் மைந்தா வருவாய் என அழைத்தார் 3740-1
தையலாரும் தலைவர் பணி தலை நிற்பார் ஆய்த் தாம் அழைப்பார் 3740-2
செய்ய மணியே சீராளா வாராய் சிவனார் அடியார் யாம் 3740-3
உய்யும் வகையால் உடன் உண்ண அழைக்கின்றார் என்று ஓலம் இட 3740-4

82. பரமர் அருளால் பள்ளியின் நின்று ஓடிவருவான் போல் வந்த 3741-1
தரம் இல் வனப்பின் தனிப் புதல்வன் தன்னை எடுத்து தழுவித் தம் 3741-2
கரம் முன் அணைத்துக் கணவனார் கையில் கெடுப்பக் களி கூர்ந்தார் 3741-3
புரம் மூன்று எரித்தார் திருத்தொண்டர் உண்ணப் பெற்றோம் எனும் பொலிவால் 3741-4

83. வந்த மகனைக் கடிதில் கொண்டு அமுது செய்விப்பான் வந்தார் 3742-1
முந்தவே அப் பயிரவராம் முதல்வர் அம் கண் மறைந்து அருளச் 3742-2
சிந்தை கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்ந்தார் தெருமந்தார் 3742-3
வெந்த இறைச்சிக் கறி அமுதும் கலத்தில் காணார் வெரு உற்றார் 3742-4

84. செய்ய மேனிக் கரும் குஞ்சிச் செழும் அஞ்சுகத்துப் பயிரவர் யாம் 3743-1
உய்ய அமுது செய்யாதே ஒளித்தது எங்கே எனத் தேடி 3743-2
மையல் கொண்டு புறத்து அணைய மறைந்த அவர் தாம் மலை பயந்த 3743-3
தைய லோடும் சரவணத்துத் தனயரோடும் தாம் அணைவார் 3743-4

85. தனி வெள் விடை மேல் நெடும் விசும்பில் தலைவர் பூத கண நாதர் 3744-1
முனிவர் அமரர் விஞ்சையர்கள் முதல் ஆய் உள்ளோர் போற்றி இசைப்ப 3744-2
இனிய கறியும் திரு அமுதும் அமைத்தார் காண எழுந்து அருளிப் 3744-3
பனி வெண் திங்கள் முடி துளங்க பரந்த கருணை நோக்கு அளித்தார் 3744-4

86. அன்பின் வென்ற தொண்டர் அவர்க்கு அமைந்த மனையா மைந்தர் 3745-1
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதும் கண்டு பரவசம் ஆய் 3745-2
என்பும் மனமும் கரைந்து உருக விழுந்தார் எழுந்தார் ஏத்தினார் 3745-3
பின்பு பரமர் தகுதியினால் பெரியோர் அவருக்கு அருள் புரிவார் 3745-4

87. கொன்றை வேணியார் தாமும் பாகம் கொண்ட குலக் கொடியும் 3746-1
வென்றி நெடுவேல் மைந்தரும் தம் விரைப்பூம் கமலச் சேவடிக் கீழ் 3746-2
நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனார் தாதியார் 3746-3
என்றும் பிரியாதே இறைஞ்சி இருக்க உடன் கொண்டு ஏகினார் 3746-4

88. ஆறு முடிமேல் அணிந்தவருக்கு அடியார் என்று கறி அமுதா 3747-1
ஊறு இலாத தனிப் புதல்வன் தன்னை அரிந்து அங்கு அமுது ஊட்டப் 3747-2
பேறு பெற்றார் சே அடிகள் தலைமேல் கொண்டு பிற உயிர்கள் 3747-3
வேறு கழற்று அறிவார் தம் பெருமையும் தொழுது விளம்புவார் 3747-4

37 கழறிற் அறிவார் நாயனார் புராணம்

1. மாவீற்று இருந்த பெரும் சிறப்பின் மன்னும் தொன்மை மலை நாட்டுப் 3748-1
பா வீற்றிருந்த பல்புகழ் ஆர் பயிலும் இயல்பில் பழம் பதி தான் 3748-2
சே வீற்று இருந்தார் திருவஞ்சைக் களமும் நிலவிச் சேரர் குலக் 3748-3
கோ வீற்று இருந்து முறை புரியும் குலக்கோ மூதூர் கொடும் கோளூர் 3748-4

2. காலை எழும் பல் கலையின் ஒலி களிற்றுக் கன்று வடிக்கும் ஒலி 3749-1
சோலை எழும் மென் சுரும்பின் ஒலி துரகச் செருக்கால் சுலவும் ஒலி 3749-2
பாலை விபஞ்சி பயிலும் ஒலி பாடல் ஆடல் முழவின் ஒலி 3749-3
வேலை ஒலியை விழுங்கி எழ விளங்கி ஓங்கும் வியப்பினது ஆல் 3749-4

3. மிக்க செல்வம் மனைகள் தொறும் விளையும் இன்பம் விளங்குவன 3750-1
பக்கம் நெருங்கும் சாலை தொறும் பயில் சட்ட அறங்கள் பல்குவன 3750-2
தக்க அணி கொள் மாடங்கள் தொறும் சைவ மேன்மை சாற்றுவன 3750-3
தொக்க வளங்கள் இடங்கள் தொறும் அடங்க நிதியம் துவன்றுவன 3750-4

4. வேத நெறியின் முறை பிறழா மிக்க ஒழுக்கம் தலை நின்ற 3751-1
சாதி நான்கு நிலை தழைக்கும் தன்மைத்து ஆகி தடம் மதில் சூழ் 3751-2
சூத வகுள சரள நிரை துதையும் சோலை வள நகர் தான் 3751-3
கோதை அரசர் மகோதை எனக் குலவும் பெயரும் உடைத்து 3751-4

5. முருகு விரியும் மலர்ச் சோலை மூதூர் அதன் கண் முறை மரபின் 3752-1
அருதி அழியும் கலி நீக்கி அறம் கொள் சைவத் திறம் தழைப்பத் 3752-2
திருகு சின வெம் களியானைச் சேரர் குலமும் உலகும் செய் 3752-3
பெருகும் தவத்தால் அரன் அருளால் பிறந்தார் பெருமாக் கோதையார் 3752-4

6. திருமா நகரம் திரு அவதாரம் செய் விழவின் சிறப்பினால் 3753-1
வருமா களிகூர் நெய் ஆடல் எடுப்ப வான மலர் மாரி 3753-2
தருமா விசும்பின் மிக நெருங்க தழங்கும் ஒலி மங்கலம் தழைப்பப் 3753-3
பெருமா நிலத்தில் எவ்வுயிரும் பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கின ஆல் 3753-4

7. மண் மேல் சைவ நெறி வாழ வளர்ந்து முன்னை வழி அன்பால் 3754-1
கண் மேல் விளங்கு நெறியினார் கழலே பேணும் கருத்தினர் ஆய் 3754-2
உள் மேவிய அன்பினர் ஆகி உரிமை அரசர் தொழில் புரியார் 3754-3
தெள் நீர் முடியார் திரு வஞ்சைக் களத்தில் திருத்தொண்டே புரிவார் 3754-4

8. உலகின் இயல்பும் அரசு இயல்பும் உறுதி அல்ல என உணர்வார் 3755-1
புலரி எழுந்து புனல் மூழ்கிப் புனித வெண் நீற்றினும் மூழ்கி 3755-2
நிலவு திரு நந்தன வனத்து நீடும் பணிகள் பல செய்து 3755-3
மலரும் முகையும் கொணர்ந்து மாலை சாத்த மகிழ்ந்து அமைத்து 3755-4

9. திரு மஞ்சனமும் கொணர்ந்து திரு அலகும் இட்டு திரு மெழுக்கு 3756-1
வரும் அன்புடன் இன்பு உறச் சாத்தி மற்றும் உள்ள திருப்பணிகள் 3756-2
பெருமை பிறங்கச் செய்து அமைத்துப் பேணும் விருப்பில் திருப்பாட்டும் 3756-3
ஒருமை நெறியின் உணர்வு வர ஓதிப் பணிந்தே ஒழுகும் நாள் 3756-4

10. நீரின் மலிந்த கடல் அகழி நெடுமால் வரையின் கொடிமதில் சூழ் 3757-1
சீரின் மலிந்த திரு நகரம் அதனில் செம்கோல் பொறையன் எனும் 3757-2
காரின் மலிந்த கெடை நிழல் மேல் கவிக்கும் கொற்றக் குடை நிழல் கீழ்த் 3757-3
தாரின் மலிந்த புயத்து அரசன் தரணி நீத்துத் தவம் சார்ந்தான் 3757-4

11. வந்த மரபின் அரசு அளிப்பான் வனம் சார் தவத்தின் மருவிய பின் 3758-1
சிந்தை மதி நூல் தேர் அமைச்சர் சில நாள் ஆய்ந்து தெளிந்த நெறி 3758-2
முந்தை மரபில் முதல்வர் திருத் தொண்டு முயல்வார் முதற்று ஆக 3758-3
இந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தில் அவர் பால் எய்தினார் 3758-4

12. எய்தி அவர் தம் எதிரில் இறைஞ்சி இரும் தண் சாரல் மலை நாட்டுச் 3759-1
செய்தி முறைமையால் உரிமைச் செங்கோல் அரசு புரிவதற்கு 3759-2
மைதீர் நெறியின் முடி சூடி அருளும் மரபால் வந்தது எனப் 3759-3
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற பொழுதின்கண் 3759-4

13. இன்பம் பெருகும் திருத் தொண்டுக்கு இடையூறு ஆக இவர் மொழிந்தார் 3760-1
அன்பு நிலைமை வழுவாமை அரசு புரக்க அருள் உண்டேல் 3760-2
என்பும் அரவும் புனைந்தாரை இடை பெற்று அறிவேன் எனப் புக்கு 3760-3
முன்பு தொழுது விண்ணப்பம் செய்தார் முதல்வர் அருளினால் 3760-4

14. மேவும் உரிமை அரசு அளித்தே விரும்பும் காதல் வழிபாடும் 3761-1
யாவும் யாரும் கழறினவும் அறியும் உணர்வும் ஈறு இல்லாத் 3761-2
தாவு இல் விறலும் தண்டாத கொடையும் படை வாகனமும் முதல் ஆம் 3761-3
காவல் மன்னர்க்கு உரியனவும் எல்லாம் கைவந்து உறப் பெற்றார் 3761-4

15. ஆன அருள் கொண்டு அஞ்சலி செய்து இறைஞ்சிப் புறம் போந்து அரசு அளித்தல் 3762-1
ஊனம் ஆகும் திருத் தொண்டுக்கு எனினும் உடையான் அருளாலே 3762-2
மேன்மை மகுடம் தாங்குதற்கு வேண்டும் அமைச்சர்க்கு உடன் படலும் 3762-3
மான அமைச்சர் தாள் பணிந்து அவ் வினைமேல் கொண்டு மகிழ்ந்து எழுந்தார் 3762-4

16. உரிமை நாளில் ஒரை நலன் எய்த மிக்க உபகரணம் 3763-1
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன எல்லாம் பிறங்க மங்கலம் செய்து 3763-2
இருமை உலகுக்கு ஒருமை முடி கவித்தார் எல்லா உயிரும் மகிழ் 3763-3
தரும நிலைமை அறிந்து புவி தாங்கும் கழறிற் அறிவார் தாம் 3763-4

17. தம்பிரானார் கோயில் வலம் கொண்டு திருமுன் தாழ்ந்து எழுந்து 3764-1

கும்ப யானை மேல் கொண்டு கொற்றக் குடையும் சாமரையும் 3764-2
நம்பும் உரிமை யவர் தாங்க நலம் கொள் நகர் சூழ் வலம் கொள்வார் 3764-3
மொய்ம்பில் உவரின் பொதி சுமந்தோர் வண்ணான் முன்னே வரக் கண்டார் 3764-4

18. மழையில் கரைந்து அங்கு உவர் ஊறி மேனி வெளுத்த வடிவினால் 3765-1
உழையில் பொலிந்த திருக்கரத்தார் அடியார் வேடம் என்று உணர்ந்தே 3765-2
இழஈல் சிறந்த ஓடை நுதல் யானைக் கழுத்தின் நின்று இழிந்து 3765-3
விழைவில் பெருகும் காதலினால் விரைந்து சென்று கை தொழுதார் 3765-4

19. சேரர் பெருமான் தொழக் கண்டு சிந்தை கலங்கி முன் வணங்கி 3766-1
யார் என்று அடியேனைக் கொண்டது அடி வண்ணான் எனச் 3766-2
சேரர் பிரானும் அடிச்சேரன் அடியேன் என்று திருநீற்றின் 3766-3
வார வேடம் நினைப்பித்தீர் வருந்தாது ஏகும் என மொழிந்தார் 3766-4

20. மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு கண்டு மதி நீடு அமைகர் எலாம் 3767-1
சென்னி மிசை அஞ்சலி செய்து போற்றச் சினமால் களிறு ஏறி 3767-2
மின்னு மணிப் பூண் கொடி மாட வீதி மூதூர் வலம் கொண்டு 3767-3
பொன்னின் மணி மாளிகை வாயில் புக்கார் புனை மங்கலம் பொலிய 3767-4

21. யானை மிசை நின்று இழிந்து அருளி இலங்கும் மணி மண்டபத்தின் கண் 3768-1
மேன்மை அரி ஆசனத்து ஏறி விளங்கும் கொற்றக் குடை நிழற்றப் 3768-2
பானல் விழியார் சாமரை முன் பணி மாறப்பன் மலர் தூவி 3768-3
மான அரசர் போற்றிட வீற்று இருந்தார் மன்னர் பெருமானார் 3768-4

22. உலகு புரக்கும் கொடைவளவர் உரிமைச் செழியர் உடன் கூட 3769-1
நிலவு பெரு முக் கோக்களாய் நீதி மனுநூல் நெறி நடத்தி 3769-2
அலகில் அரசர் திறை கொணர அகத்தும் புறத்தும் பகை அறுத்து 3769-3
மலரும் திரு நீற்று ஒளிவளர மறைகள் வளர மண் அளிப்பார் 3769-4

23. நீடும் உரிமைப் பேர் அரசால் நிகழும் பயனும் நிறை தவமும் 3770-1
தேடும் பொருளும் பெரும் துணையும் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்து உள் 3770-2
ஆடும் கழலே எனத் தெளிந்த அறிவால் எடுத்த திருப்பாதம் 3770-3
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனை மேல் கொண்டார் சேரர் குலப் பெருமாள் 3770-4

24. வாசத் திருமஞ்சனம் பள்ளித் தாமம் சாந்தம் மணித் தூபம் 3771-1
தேசில் பெருகும் செழும் தீபம் முதலாயினவும் திரு அமுதும் 3771-2
ஈசர்க்கு ஏற்ற பரிசினால் அர்ச்சித்து அருள எந்நாளும் 3771-3
பூசைக்கு அமர்ந்த பெரும் கூத்தர் பொன் பார் சிலம்பின் ஒலி அளித்தார் 3771-4

25. நம்பர் தாளின் வழிபாட்டால் நாளும் இன்பு உற்று அமர்கின்றார் 3772-1
இம்பர் உலகில் இரவலர்க்கும் வறியோர் எவர்க்கும் ஈகையினால் 3772-2
செம் பொன் மழை ஆம் எனப் பொழிந்து திருந்து வெற்றி உடன் பொருந்தி 3772-3
உம்பர் போற்றத் தம் பெருமாற்கு உரிய வேள்வி பல செய்தார் 3772-4

26. இன்ன வண்ணம் இவர் ஒழுக எழில் கொள் பாண்டி நல் நாட்டு 3773-1
மன்னும் மதுரைத் திரு வால வாயில் இறைவர் வரும் அன்பால் 3773-2
பன்னும் இசைப் பாடலில் பரவும் பாணனார் பத்திரனார்க்கு 3773-3
நன்மை நீடு பெரும் செல்வம் நல்க வேண்டி அருள் புரிவார் 3773-4

27. இரவு கனவில் எழுந்து அருளி என்பால் அன்பால் எப்பொழுதும் 3774-1
பரவும் சேரன் தனக்கு உனக்குப் பைம் பொன் பட்டு ஆடை 3774-2
விரவு கதிர் செய் நவ மணிப் பூண் வேண்டிற்று எல்லாம் குறைவு இன்றித் 3774-3
தர நம் ஓலைத் தருகின்றோம் தாழாது ஏகி வருக என்று 3774-4

28. அதிர் கழல் உதியர் வேந்தற்கு அருள் செய்த பெருமை யாலே 3775-1
எதிர் இல் செல்வத்துக்கு ஏற்ற இருநிதி கொடுக்க என்று 3775-2
மதிமலி புரிசை என்னும் வாசகம் வரைந்த வாய்மைக் 3775-3
கதிர் ஒளி விரிந்த தோட்டு திருமுகம் கொடுத்தார் காண 3775-4

29. சங்கப் புலவர் திருமுகத்தைத் தலைமேல் கொண்டு பத்திரனார் 3776-1
அங்கு அப்பொழுதே புறப்பட்டு மலை நாடு அணைய வந்து எய்தித் 3776-2
துங்கப் பரிசை கொடுங் கோளூர் தன்னில் புகுந்து துன்னும் கொடி 3776-3
மங்குல் தொடக்கும் மாளிகை முன் வந்து மன்னர்க்கு அறிவித்தார் 3776-4

30. கேட்ட பொழுதே கை தலைமேல் கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பால் 3777-1
நாட்டம் பொழி நீர் வழிந்து இழிய எழுந்து நடுக்கம் மிக எய்தி 3777-2
ஓட்டத் தம் பொன் மாளிகையின் புறத்தில் உருகும் சிந்தை உடன் 3777-3
பாட்டின் தலைமைப் பணனார் பாதம் பலகால் பணிகின்றார் 3777-4

31. அடியேன் பொருள் ஆத் திருமுகம் கொண்டு அணைந்தது என்ன அவர் தாமும் 3778-1
கொடிசேர் விடையார் திருமுகம் கைக்கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார் 3778-2
முடிமேல் கொண்டு கூத்து ஆடி மொழியும் குழறிப் பொழி கண்ணீர் 3778-3
பொடியார் மார்பில் பரந்து விழப் புவிமேல் பலகால் வீழ்ந்து எழுந்தார் 3778-4

32. பரிவில் போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகால் தொழுது படி எடுக்க 3779-1
உரிய வகையில் எடுத்து ஓதி உம்பர் பெருமான் அருள் போற்றி 3779-2
விரிபொன் சுடர் மாளிகை புக்கு மேவும் உரிமைச் சுற்றம் எலாம் 3779-3
பெரிது விரைவில் கொடு போந்து பேணு அமைச்சர்க்கு அருள் செய்வார் 3779-4

33. தங்கள் குல மாளிகை இதனுள் நலத்தின் மிக்க நிதிக் குவையாய்ப் 3780-1
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு வகையில் பொலிந்த பண்டாரம் 3780-2
அம்கண் ஒன்றும் ஒழியாமை அடையக் கண்டு புறப்பட்டுத் 3780-3
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேல் சமைய ஏற்றிக் கொணரும் என 3780-4

34. சேரர் பெருமான் அருள் செய்யத் திருந்து மதிநூல் மந்திரிகள் 3781-1
சாரும் மணி மாளிகை உள் ஆற்ற தனங்கள் எல்லாம் நிறைந்த பெரும் 3781-2
சீர் கொள் நிதி அம் எண் இறந்த எல்லாம் பொதி செய்து ஆளின் மேல் 3781-3
பாரில் நெருங்க மிசை ஏற்றிக் கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள் 3781-4

35. பரந்த நிதியின் பரப்பு எல்லாம் பணனார் பத்திரனார்க்கு 3782-1
நிரந்த தனங்கள் வேறு வேறு நிரைத்துக் கட்டி மற்று இவையும் 3782-2
உரம் தங்கிய வெம் கரிபரிகள் முதலாம் உயிர் உள்ளன தனமும் 3782-3
புரந்த அரசும் கொள்ளும் என மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார் 3782-4

36. பாணனார் பத்திரனாரும் பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனார் 3783-1
காணக் கொடுத்த நிதி எல்லாம் கண்டு மகிழ்வு உற்று அதிசயித்துப் 3783-2
பேண எனக்கு வேண்டுவன அடியேன் கொள்ள பிஞ் ஞகனார் ஆணை 3783-3
அரசும் அரசு உறுப்பும் கைக் கொண்டு அருளும் என இறைஞ்ச 3783-4

37. இறைவர் ஆணை மறுப்ப அதனுக்கு அஞ்சி இசைந்தார் இகல் வேந்தர் 3784-1
நிறையும் நிதியின் பரப்பு எல்லாம் நிலத்தை நெளிய உடன் கொண்டே 3784-2
உறை மும்மதத்துக் களிறு பரி உள் இட்டன வேண்டுவ கொண்டோர் 3784-3
பிறை வெண் கோட்டுக் களிற்றுமேல் கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர் 3784-4

38. பண்பு பெருகும் பெருமாளும் பாணனார் பத்திரனார் பின் 3785-1
கண்கள் பொழிந்த காதல் நீர் வழியக் கையால் தொழுது அணைய 3785-2
நண்பு சிறக்கும் அவர் தம்மை நகரின் புறத்து விடை கொண்டு 3785-3
திண் பொன் புரிசைத் திரு மதுரை புக்கார் திருந்தும் இசைப் பாணர் 3785-4

39. வான வரம்பர் குலம் பெருக்கும் மன்னனார் உம் மறித்து ஏகிக் 3786-1
கூனல் இளம் வெண் பிறைக் கண்ணி முடியார் அடிமை கொண்டு அருளும் 3786-2
பான்மை அருளின் பெருமையினை நினைந்து பலகால் பணிந்து ஏத்தி 3786-3
மேன்மை விளங்கு மாளிகை மண்டபத்து உள் அரசு வீற்று இருந்தார் 3786-4

40. அளவு இல் பெருமை அகில யோனிகளும் கழறிற்று அறிந்து அவற்றின் 3787-1

உளம் மன்னிய மெய் உறு துயரம் ஒன்றும் ஒழியா வகை அகற்றிக் 3787-2
களவு கொலைகள் முதலான கடிந்து கழற்றிற்று அறிவார் தாம் 3787-3
வளவர் பெருமானுடன் செழியர் மகிழும் கலப்பில் மகிழும் நாள் 3787-4

41. வானக் கங்கை நதி பொதிந்த மல்கு கடையார் வழிபட்டுத் 3788-1
தூ நல் சிறப்பின் அர்ச்சனை ஆம் கொண்டு புரிவார் தமக்கு ஒரு நாள் 3788-2
தேன் அக்கு அலர்ந்த கொன்றையின் ஆர் ஆடல் சிலம்பின் ஒலி முன் போல் 3788-3
மானப் பூசை முடிவின் கண் கேளாது ஒழிய மதிமயங்கி 3788-4

42. பூசை கடிது முடித்து அடியேன் என்னோ பிழைத்தது எனப் பொரும் 3789-1
ஆசை உடம்பால் மற்று இனி வேறு அடையும் இன்பம் யாது என்று 3789-2
தேகின் விளங்கும் உடைவாளை உருவித் திருமார்பினில் நாட்ட 3789-3
ஈசர் விரைந்து திருச்சிலம்பின் ஓசை மிகவும் இசைப்பித்தார் 3789-4

43. ஆடல் சிலம்பின் ஒலி கேளா உடைவாள் அகற்றி அம்கைமலர் 3790-1
கூடத் தலைமேல் குவித்து அருளிக் கொண்டு வீழ்ந்து தொழுது எழுந்து 3790-2
நீடப் பரவி மொழிகின்றார் நெடுமால் பிரமன் அருமறை முன் 3790-3
தேடற்கு அரியாய் திருஅருள் திரு அருள் முன் செய்யது ஒழிந்தது என் என்றார் 3790-4

44. என்ற பொழுதில் இறைவர் தாம் எதிர் நின்று அருளாது எழும் ஒலியால் 3791-1
மன்றின் இடை நம் கூத்து ஆடல் வந்து வணங்கி வன் தொண்டன் 3791-2
ஒன்றும் உணர்வால் நமைப் போற்றி உரை சேர் பதிகம் பாடுதல் ஆல் 3791-3
நின்று கேட்டு வரத் தாழ்த்தோம் என்றார் அவரை நினைப்பிப்பார் 3791-4

45. என்னே அடியார்க்கு இவர் அருளும் கருணை இருந்தவாறு என்று 3792-1
பொன் நேர் சடையார் திருநடம் செய் புலியூர் பொன் அம்பலம் இறைஞ்சி 3792-2
தன் நேர் இல்லா வன் தொண்டர் தமையும் காண்பான் என விரும்பி 3792-3
நல் நீர் நாட்டுக் செல நயந்தார் நாமச் சேரர் கோமான் ஆர் 3792-4

46. பொன் ஆர் மௌலிச் சேரலன் ஆர் போற்றும் அமைச்சர்க்கு அஃது இயம்பி 3793-1
நல் நாள் கொண்டு பெரும் பயணம் எழுக என்று நலம் சாற்ற 3793-2
மினார் அயில் வேல் குல மறவர் வென்றி நிலவும் சிலை வீரர் 3793-3
அந் நாட்டு உள்ளார் அடைய நிரந்து அணைந்தார் வஞ்சி அகல் நகர்வாய் 3793-4

47. இட்ட நல்நாள் ஓரையினில் இறைவர் திருவஞ்சைக் களத்து 3794-1
மட்டுவிரிபூம் கொன்றையினார் தம்மை வலம் கொண்டு இறைஞ்சிப் போய் 3794-2
பட்டநுதல் வெம் களியாணை பிடர்மேல் கொண்டு பனி மதியம் 3794-3
தொட்ட கொடிமாளிகை மூது ஊர் கடந்தார் உதியர் தோன்றலார் 3794-4

48. யானை அணிகள் பரந்து வழி எங்கும் நிரந்து செல்லுவன 3795-1
மான மலை நாட்டினில் மலிந்த மலைகள் உடன் போதுவ போன்ற 3795-2
சேனைவீரர் புடைபரந்து செல்வது அம் கண் மலை சூழ்ந்த 3795-3
கானம் அடைய உடன் படர்வன போலும் காட்சி மேவினது ஆல் 3795-4

49. புரவித் திரள்கள் ஆ யோகப் பொலிவின் அசைவு இல் போதுவன 3796-1
அரவச் சேனைக் கடல் தரங்கம் மடுத்து மேல் மேல் அடர்வன போல் 3796-2
விரவிப் பரந்து சென்றன ஆல் மிசையும் அவலும் ஒன்று ஆக 3796-3
நிரவிப் பரந்த நெடும் சேனை நேமி நெளியச் சென்றன ஆல் 3796-4

50. அந் நாட்டு எல்லை கடந்து அணைய அமைச்சர்க்கு எல்லாம் விடை அருளி 3797-1
மினார் மணிப்பூண் மன்னவன் ஆர் வேண்டுவாரை உடன்கொண்டு 3797-2
கொனார் அயில் வேல் மறவர் பயில் கொங்கர் நாடு கடந்து அருளி 3797-3
பொன் நாட்டவரும் அணைந்து ஆடும் பொன்னி நீர் நாட்டு இடைப் போவார் 3797-4

51. சென்ற திசையில் சிவன் அடியார் சிறப்பினோடும் எதிர்கொள்ளக் 3798-1

குன்றும் கானும் உடைக் குறும்பர் இடங்கள் தோறும் குறை அறுப்பத் 3798-2
துன்று முரம்பும் கான் ஆறும் உறும் கல் சுரமும் பல கடந்து 3798-3
வென்றி விடையார் இடம் பலவும் மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார் 3798-4

52. பொருவு இல் பொன்னித் திருநதியின் கரை வந்து எய்திப் புனித நீர் 3799-1
தீர்த்தம் மகிழ்ந்து ஆடி மருங்கு வடபால் கரை ஏறித் 3799-2
திருவில் பொலியும் திருப்புலியூர் செம்பொன் மன்றுள் நடம் போற்ற 3799-3
உருகும் மனத்தின் உடன் சென்றார் ஒழியா அன்பின் வழி வந்தார் 3799-4

53. வந்து தில்லை மூது ஊரின் எல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினால் 3800-1
அம் தண் ஆளர் தொண்டர் குழாம் அணைந்த போதில் எதிர் வணங்கிச் 3800-2
சந்த விரைப் பூம் திருவீதி இறைஞ்சித் தலைமேல் கரம் முகிழ்ப்பச் 3800-3
சிந்தை மகிழ எழு நிலை கோபுரத்தை அணைந்தார் சேரலன் ஆர் 3800-4

54. நிலவும் பெருமை எழுநிலைக் கோபுரத்தின் முன்னர் நிலத்து இறைஞ்சி 3801-1
மலரும் கண்ணீர்த் துளி ததும்பப் புகுந்து மாளிகை வலம் கொண்டு 3801-2
உலகு விளக்கும் திருப் பேர் அம்பலத்தை வணங்கி உள் அணைந்தார் 3801-3
அலகு இல் அண்டம் அளித்தவர் நின்று ஆடும் திருச்சிற்றம்பலம் முன் 3801-4

55. அளவு இல் இன்பப் பெரும் கூத்தர் ஆட எடுத்த கழல் காட்ட 3802-1
உளமும் புலனும் ஒருவழிச் சென்று உருகப் போற்றி உய்கின்றார் 3802-2
களனில் விடம் வைத்து அளித்த அமுது அன்றி மன்றில் கழல் வைத்து 3802-3
வளரும் திருக்கூத்து அமுது உலகுக்கு அளித்த கருணை வழுத்தினார் 3802-4

56. ஆரா ஆசை ஆனந்தக் கடல் உள் திளைத்தே அமர்ந்து அருளால் 3803-1
சீர் ஆர் வண்ணப் பொன் வண்ணத்து திரு அந்தாதி திருப்படிக்கீழ்ப் 3803-2
பாரா தரிக்க எடுத்து ஏத்திப் பணிந்தார் பருவ மழை பொழியும் 3803-3
காரால் நிகர்க்க அரிய கொடைக் கையார் கழற்றிவார் தாம் 3803-4

57. தம்பிரானார்க்கு எதிர் நின்று தமிழ் சொல் மாலை கேட்பிக்க 3804-1
உம்பர் வாழ நடம் ஆடும் ஒருவர் அதற்குப் பரிசில் எனச் 3804-2
செம்பொன் மணி மன்றில் எடுத்த செய்ய பாதத்து திருச்சிலம்பின் 3804-3
இம்பர் நீட எழுந்த ஒலிதாமும் எதிரே கேட்பித்தார் 3804-4

58. ஆடல் சிலம்பின் ஒலி கேட்பார் அளவு இல் இன்ப ஆனந்தம் 3805-1
கூடப் பெற்ற பெரும் பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிடுவார் 3805-2
நீடப் பணியும் காலம் எலாம் நின்று தொழுது புறம் போந்து 3805-3
மாடத் திரு மாளிகை வீதி வணங்கிப் புறத்து வைகினார் 3805-4

59. பரவும் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம் பொன் அம்பலத்து உள் 3806-1
அரவும் புனலும் சடை ஆட ஆடுவார் கூத்து ஆராமை 3806-2
விரவும் காதல் மிக்கு ஓங்க வேதம் படியும் திருப்படிக்கீழ் 3806-3
இரவும் பகலும் பணிந்து ஏத்தி இன்பம் சிறக்கும் அந் நாளில் 3806-4

60. ஆடும் பெருமான் பாடல் கேட்டு அருளித் தாழ்ந்த படி தமக்குக் 3807-1
கூடும் பரிசால் முன்பு அருளிச் செய்த நாவலூர்க் கோவை 3807-2
நீடும் பெரும் காதலில் காண நிறைந்த நினைவு நிரம்பாமல் 3807-3
தேடும் பாதர் அருளினால் திருவாரூர் மேல் செல எழுந்தார் 3807-4

61. அறிவின் எல்லை ஆய திருத்தில்லை எல்லை அமர்ந்து இறைஞ்சிப் 3808-1
பிறவி இலாத திருவடியைப் பெருகும் உள்ளத்தினில் பெற்று 3808-2
செறியும் ஞானப் போனகர் வந்து அருளும் புகலி சென்று இறைஞ்சி 3808-3
மறி சேர் கரத்தார் கோயில் பல வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக்கொள்வார் 3808-4

62. வழியில் குழியில் செழுவயலின் மதகின் மலர் வாவிகளின் மடுச் 3809-1
சுழியில் தரளம் திரை சொரியும் துறை நீர்ப் பொன்னி கடந்து ஏறி 3809-2
வழியில் திகழும் திருநுதலார் விரும்பும் இடங்கள் இறைஞ்சி உகக் 3809-3
கழிவு இல் பெரும் வெள்ளமும் கொள்ளக் கழனி ஆரூர் கண் உற்றார் 3809-4

63. நம்பி தாமும் அந் நாள் போய் நாகைக் காரோணம் பாடி 3810-1
அம் பொன் மணிப்பூண் நவமணிகள் ஆடை சாந்தம் அடல் பரிமா 3810-2
பைம் பொன் சுரிகை முதலான பெற்று மற்றும் பல பதியில் 3810-3
தம்பிரானைப் பணிந்து ஏத்தித் திருவாரூரில் சார்ந்து இருந்தார் 3810-4

64. வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னும் திருவரூர் எய்த 3811-1
அம் தண் ஆளர் பெருமானும் அரசர் பெருமான் வரப்பெற்றுச் 3811-2
சிந்தை மகிழ எதிர் கொண்டு சென்று கிடந்தார் சேரலனார் 3811-3
சந்தம் விரைத்தார் வன்தொண்டர் முன்பு விருப்பின் உடன் தாழ்ந்தார் 3811-4

65. முன்பு பணிந்த பெருமாளைத் தாமும் பணிந்து முகந்து எடுத்தே 3812-1
அன்பு பெருகத் தழுவ விரைந்து ஆர்வத்து ஒடு தழுவ 3812-2
இன்ப வெள்ளத்து இடை நீந்தி ஏற மாட்டாதவர் போல் 3812-3
என்பும் உருக உயிர் ஒன்றி உடம்பும் ஒன்றாம் என இசைந்தார் 3812-4

66. ஆன நிலைமை கண்ட திருத்தொண்டர் அளவு இல் மகிழ்வு எய்த 3813-1
மானச் சேரர் பெருமானார் தாமும் வன்தொண்டரும் கலந்த 3813-2
பான்மை நண்பால் சேரமான் தோழர் என்று பார் பரவும் 3813-3
மேன்மை நாமம் முனைப்பாடி வேந்தர்க்கு ஆகி விளங்கியது ஆல் 3813-4

67. ஒருவர் ஒருவரில் கலந்த உணர்வால் இன்ப மொழி உரைத்து 3814-1
மருவ இனியார் பால் செய்வது என்னாம் என்னும் மகிழ்ச்சியினால் 3814-2
பருவ மழைச் செம்கை பற்றிக் கொண்டு பரமர் தாள் பணியத் 3814-3
தெருவு நீங்கிக் கோயிலின் உள் புகுந்தார் சேரமான் தோழர் 3814-4

68. சென்று தேவ ஆசிரியனை முன் இறைஞ்சித் திருமாளிகை வலம் கொண்டு 3815-1
ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் புகுவார் உடைய நம்பி முன் ஆக 3815-2
நின்று தொழுது கண் அருவி வீழ நிலத்தின் மிசை வீழ்ந்தே 3815-3
என்றும் இனிய தம் பெருமான் பாதம் இறைஞ்சி ஏத்தினார் 3815-4

69. தேவர் முனிவர் வந்து இறைஞ்சும் தெய்வப் பெருமாள் கழல் வணங்கி 3816-1
மூவர் தமக்கு முதல் ஆகும் அவரைத் திருமும் மணிக் கோவை 3816-2
நாவலூரர் தம் முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார் 3816-3
தாவில் பெருமைச் சேரல் அனார் தம்பிரானார் தாம் கொண்டார் 3816-4

70. அம் கண் அருள் பெற்று எழுவாரைக் கொண்டு புறம் போந்து ஆரூரர் 3817-1
நங்கை பரவையார் திருமாளிகையில் நண்ண நல்நுதலார் 3817-2
பொங்கும் விளக்கும் நிறை குடமும் பூ மாலைகளும் புகை அகிலும் 3817-3
எங்கும் மடவார் எடுத்து ஏத்த அணைந்து தாமும் எதிர் கொண்டார் 3817-4

71. சோதி மணி மாளிகையின் கண் சுடரும் பசும் பொன் கால் அமளி 3818-1
மீது பெருமாள் தமை இருத்தி நம்பி மேவி உடன் இருப்பக் 3818-2
கோது இல் குணத்துப் பரவையார் கொழுநர்க்கும் தோழர்க்கும் 3818-3
நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து நிறை பூசனைகள் முறை அளித்தார் 3818-4

72. தாண்டும் புரவிச் சேரர் குலப் பெருமாள் தமக்குத் திரு அமுது 3819-1
தூண்டும் சோதி விளக்கு அனையார் அமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும் 3819-2
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு விதத்துக் கறியும் போனகமும் 3819-3
ஈண்டச் சமைப்பித்து உடன் வந்தார்க்கு எல்லாம் இயல்பின் விருந்து அமைத்தார் 3819-4

73. அரசர்க்கு அமைத்த சிறப்பினும் மேல் அடியார்க்கு ஏற்கும் படியாக 3820-1
விரவிப் பெருகும் அன்பின் உடன் விரும்பும் அமுது சமைத்து அதன்பின் 3820-2
புரசைக் களிற்றுச் சேரலன் ஆர் புடை சூழ்ந்து அவரோடு அமுது செயப் 3820-3
பரவைப் பிறந்த திரு அனைய பரவையார் வந்து அறிவித்தார் 3820-4

74. சேரர் பெருமான் எழுந்து அருளி அமுத செய்யச் செய்தவத்தால் 3821-1
தாரின் மலிபூம் குழல் மடவாய் தாழாது அமுது செய்வி எனப் 3821-2
பாரின் மலிசீர் வன்தொண்டர் அருளிச் செய்யப் பரிகலங்கள் 3821-3
ஏரின் விளங்கத் திருத்திக்கால் இரண்டில் படியாய் ஏற்றுதலும் 3821-4

75. ஆண்ட நம்பி பெருமாளை உடனே அமுது செய்து அருள 3822-1
வேண்டும் என்ன ஆங்கு அவரும் விரைந்து வணங்கி வெரு உறலும் 3822-2
நீண்ட தடக்கை பிடித்து அருளி மீண்டும் நேரே குறை கொள்ள 3822-3
ஈண்ட அமுது செய்வதனுக்கு இசைந்தார் பொறையார்க்கு இறையவனார் 3822-4

76. ஒக்க அமுது செய்து அருள உயர்ந்த தவத்துப் பரவையார் 3823-1
மிக்க விருப்பால் அமுது செய்வித்து அருளி மேவும் பரிசனங்கள் 3823-2
தக்க வகையால் அறுசுவையும் தாம் வேண்டியவாறு இனிது அருந்தத் 3823-3
ஒக்க மகிழ்ச்சி களி சிறப்பத் தூய விருந்தின் கடன் முடித்தார் 3823-4

77. பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின் பசும் கர்ப்பூர விரைக் கலவை 3824-1
வனிதை அவர்கள் சமைத்து எடுப்பக் கொடுத்து மகிழ்மான் மதச் சாந்தும் 3824-2
புனித நறும் பூ மாலைகளும் போற்றிக் கொடுத்துப் பொன்கொடியார் 3824-3
இனிய பஞ்ச வாசம் உடன் அடைக்காய் அமுதும் ஏந்தினார் 3824-4

78. ஆய சிறப்பில் பூசனைகள் அளித்த எல்லாம் அமர்ந்து அருளித் 3825-1
தூய நீறு தங்கள் திருமுடியில் வாங்கித் தொழுது அணிந்து 3825-2
மேய விருப்பின் உடன் இருப்பக் கழற்றறிவார் மெய்த்தொண்டின் 3825-3
சேய நீர்மை அடைந்தார் ஆய் நம்பி செம்பொன் கழல் பணிந்தார் 3825-4

79. மலை நாட்டு அரசர் பெருமான் ஆர் வணங்க வணங்கி எதிர் தழுவிக் 3826-1
கலை நாள் பெருகு மதி முகத்துப் பரவையார் தம் கணவனார் 3826-2
சிலை நாட்டிய வெல் கொடியாரைச் சேரத் தந்தார் எனக் கங்கை 3826-3
அலை நாள் கொன்றை முடிச் சடையார் அருளே போற்றி உடன் அமர்ந்தார் 3826-4

80. செல்வத் திருவாரூர் மேவும் செம் புற்றில் இனிது அமர்ந்த 3827-1
வில் வெற்பு உடையார் கழல் வணங்கி வீதி விடங்கப் பெருமானை 3827-2
மல்லல் பவனி சேவித்து வாழ்ந்து நாளும் மனம் மகிழ்ந்து 3827-3
சொல் வித்தகர் தாம் இருவர்களும் தொடர்ந்த காதலுடன் சிறந்தார் 3827-4

81. இவ்வாறு ஒழுகும் நாளின் கண் இலங்கு மணிப்பூண் வன்தொண்டர் 3828-1
மைவாழ் களத்து மறையவனார் மருவும் இடங்கள் பல வணங்கிச் 3828-2
செய்வார் கன்னித் தமிழ் நாட்டுத் திருமா மதுரை முதலான 3828-3
மொய்வார் சடையார் மூது ஊர்கள் இறைஞ்ச முறைமையால் நினைந்தார் 3828-4

82. சேரர் பிரானும் ஆரூரர் தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாலும் 3829-1
வாரம் பெருகத் தமக்கு அன்று மதுரை ஆலவாய் அமர்ந்த 3829-2
வீரர் அளித்த திருமுகத்தால் விரும்பும் அன்பின் வணங்குதற்குச் 3829-3
சார எழுந்த குறிப்பாலும் தாமும் உடனே செலத் துணிந்தார் 3829-4

83. இருவர் திரு உள்ளமும் இசைந்த பொழுதில் எழுந்து திருவாரூர் 3830-1
ஒருவர் மலர்த்தாள் புக்கு இறைஞ்சி உடன்பாட்டு அருளால் போந்து அருளி 3830-2
மருவும் உரிமை பெரும் சுற்றம் வரம்பு இல் பணிகள் வாகனங்கள் 3830-3
பொருவு இல் பண்டு ஆரம் கொண்டு போதுவார்கள் உடன் போத 3830-4

84. சேவித்து அணையும் பரிசனங்கள் சூழத் திருவாரூர் இறைஞ்சிக் 3831-1
காவில் பயிலும் புறம்பு அணையைக் கடந்து போந்து கீழ்வேளூர் 3831-2
மேவிப் பரமர் கழல் வணங்கிப் போந்து வேலைக் கழிக் கானல் 3831-3
பூவில் திகழும் பொழில் நாகை புகுந்து காரோணம் பணிந்தார் 3831-4

85. திருக்காரேணச் சிவக் கொழுந்தைச் சென்று பணிந்து சிந்தையினை 3832-1
உருக்கு ஆர்வச் செம்தமிழ் மாலை சாத்திச் சில நாள் உறைந்து போய் 3832-2
பெருக்கார் உலவு சடைமுடியார் இடங்கள் பலவும் பணிந்து ஏத்தி 3832-3

அருள் காரணர் தம் திருமறைக்காடு அணைந்தார் சேரர் ஆரூரர் 3832-4

86. முந்நீர் வலம் கொள் மறைக்காட்டு முதல்வர் கோயில் சென்று இறைஞ்சி 3833-1
செம்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக்கரசும் புகலிச் சிவக் கன்றும் 3833-2
அந்நேர் திறக்க அடைக்க எனப்பாடும் திருவாயிலை அணைந்து 3833-3
நல்நீர் பொழியும் விழியினர் ஆய் நாயன் மாரை நினைந்து இறைஞ்சி 3833-4

87. நிறைந்த மறைகள் அர்ச்சித்த நீடு மறைக்காட்டு அருமணியை 3834-1
இறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து போற்றி யாழைப் பழித்து என்னும் 3834-2
அறைந்த பதிகத் தமிழ் மாலை நம்பி சாத்த அருள் சேரர் 3834-3
சிறந்த அந்தாதியில் சிறப்பித்து அனவே ஓதித் திளைத்து எழுந்தார் 3834-4

88. எழுந்து பணிந்து புறத்து எய்தி இருவர் பெரும் தொண்டரும் சில நாள் 3835-1
செழும் தண் பழனப் பதி அதனுள் அமர்ந்து தென்பால் திரைக் கடல் நஞ்சு 3835-2
அழுந்து மிடற்றார் அகத்தியான் பள்ளி இறைஞ்சி அவிர் மதியக் 3835-3
கொழுந்து வளர் செம் கடைக் குழகர் கோடிக் கோயில் குறுகினார் 3835-4

89. கோடிக் குழகர் கோயில் அயல் குடிகள் ஒன்றும் புறத்து எங்கும் 3836-1
நாடிக் காணாது உள்புக்கு நம்பர் பாதம் தொழுது உள்ளம் 3836-2
வாடிக் கடிதாய்க் கடல் காற்று என்று எடுத்து மலர்க் கண்ணீர் வாரப் 3836-3
பாடிக் காடு காள் புணர்ந்த பரிசும் பதிகத்து இடை வைத்தார் 3836-4

90. அங்கு வைகிப் பணிந்து அருளால் போவார் அகன் கோணாட்டு அரனார் 3837-1
தங்கும் இடங்கள் வணங்கிப் போய் பாண்டி நாடுதனைச் சார்ந்து 3837-2
திங்கள் முடியார் திருப்புத்தூர் இறைஞ்சி போந்து சேண் விளங்கும் 3837-3
மங்குல் தவழும் மணிமாட மதுரை மூதூர் வந்து அணைந்தார் 3837-4

91. சேரமான் தோழரும் அச் சேரர் பிரானும் பணிப்பூண் 3838-1
ஆரம் ஆர் மார்பரை ஆலவாயினில் வணங்க 3838-2
வாரமா வந்து அணைய வழுதியார் மனக்காதல் 3838-3
கூரம் மாநகர் கோடித்து எதிர் கொண்டு கொடு புக்கார் 3838-4

92. தென்னவர் கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னரே 3839-1
தென் மதுரை நகரின் கண் இனிது இருந்த சோழனார் 3839-2
அன்னவர்கள் உடன் கூட அனைய அவரும் கூடி 3839-3
மன்னு திரு ஆலவாய் மணிக் கோயில் வந்து அணைந்தார் 3839-4

93. திரு ஆலவாய் அமர்ந்த செம் சடையார் கோயில் வலம் 3840-1
வருவார் முன் வீழ்ந்து இறைஞ்சி வன்தொண்டர் வழித்தொண்டு 3840-2
தருவாரைப் போற்றி இசைத்துத் தாழ்ந்து எழுந்து வாழ்ந்த தமிழ் 3840-3
பெரு வாய்மை மலர் புனைந்து பெரு மகிழ்ச்சி பிறங்கினார் 3840-4

94. படி ஏறு புகழ்ச் சேரர் பெருமானும் பார் மிசை வீழ்ந்து 3841-1
அடியேனைப் பொருள் ஆக அளித்த திருமுகக் கருணை 3841-2
முடிவு ஏது என்று அறிந்திலேன் என மொழிகள் தடுமாறக் 3841-3
கடியேறு கொன்றையார் முன் பரவிக் களி கூர்ந்தார் 3841-4

95. செம்பியனார் உடன் செழியர் தாம் பணிந்து சேரர் உடன் 3842-1
நம்பியும் முன் புறத்து அணைய நண்ணிய பேர் உவகையால் 3842-2
உம்பர்பிரான் கோயிலின் இன்று உடன் கொண்டுபோய் இருவர்க்கும் 3842-3
பைம்பொன் மணி மாளிகையில் குறை அறுத்தார் பஞ்சவனார் 3842-4

96. உளம் மகிழக் கும்பிட்டு அங்கு உறையும் நாள் உதியர் உடன் 3843-1
கிளர் ஒளிப் பூண் வன் தொண்டர் தாம் இருந்த இடம் கெழுமி 3843-2
வளவனார் மீனவனார் வளம் பெருக மற்று அவரோடு 3843-3
அளவளாவிய விருப்பால் அமர்ந்து கலந்து இனிது இருந்தார் 3843-4

97. அந் நாளில் மதுரை நகர் மருங்கு அரனார் அமர் பதிகள் 3844-1

பொன் ஆரம் அணி மார்பில் புரவலர் மூவரும் போதச் 3844-2
செம் நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்று இறைஞ்சிச் 3844-3
சொல் மாலைகளும் சாத்தித் தொழத் திருப்பூவணத்தை அணைந்தார் 3844-4

98. நீடு திருப் பூவணத்துக் அணித்து ஆக நேர் செல்ல 3845-1
மாடு வரும் திருத்தொண்டர் மன்னிய அப் பதிகாட்டத் 3845-2
தேடு மறைக்கு அரியாரைத் திருடையார் என்று எடுத்துப் 3845-3
பாடி இசையில் பூவணம் மீதோ என்று பணிந்து அணைவார் 3845-4

99. சென்று திருப் பூவணத்துத் தேவர் பிரான் மகிழ் கோயில் 3846-1
முன்றில் வலம் கொண்டு இறைவர் முன் வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து 3846-2
நின்று பரவிப்பாடி நேர் நீக்கி உடன் பணிந்த 3846-3
வென்றி முடி வேந்தருடன் போந்து அங்கண் மேவினார் 3846-4

100. அப்பதியில் அமர்ந்து இறைஞ்சிச் சில நாளில் ஆரூரர் 3847-1
முப்பெரும் வேந்தர்களோடு முதன் மதுரை நகர் எய்தி 3847-2
மெய்ப் பரிவில் திருவால வாயுடையார் விரை மலர்த்தாள் 3847-3
எப்பொழுதும் பணிந்து ஏத்தி இன்பு உற்று அங்கு அமர்கின்றார் 3847-4

101. செம் சடையார் திருவாப்பனூர் திருவேடகம் முதல் ஆம் 3848-1
நஞ்சு அணியும் கண்டர் அவர் நயந்த பதி நண்ணியே 3848-2
எஞ்சல் இலாக் காதலினால் இனிது இறைஞ்சி மீண்டு அணைந்து 3848-3
மஞ்சு அணையும் மதில் மதுரை மாநகரில் மகிழ்ந்து இருந்தார் 3848-4

102. பரமர் திருப்பரம் குன்றில் சென்று பார்த்திபர் ஓடும் 3849-1
புரம் எரித்தார் கோயில் வலம் கொண்டு புகுந்து உள் இறைஞ்சிச் 3849-2
சிரமலிமாலைச் சடையார் திருவடிக்கீழ் ஆட்செய்யும் 3849-3
அருமை நினைந்து அஞ்சுதும் என்று ஆரூரர் பாடுவார் 3849-4

103. கோத்திட்டை என்று எடுத்துக் கோது இல் திருப்பதிக இசை 3850-1
மூர்த்தியார் தமை வணங்கி முக்கோக்கள் உடன் முன்பே 3850-2
ஏத்திய வண் தமிழ் மாலை இன் இசைப் பாடிப் பரவி 3850-3
சாத்தினார் சங்கரனார் தங்கு திருப்பரம் குன்றில் 3850-4

104. இறைவர் திருத்தொண்டு புரி அருமையினை இரு நிலத்து 3851-1
முறை புரியும் முதல் வேந்தர் மூவர்களும் கேட்டு அஞ்சி 3851-2
மறை முந் நூல் மணி மார்பின் வன்தொண்டர் தமைப் பணிந்தார் 3851-3
நிறை தவத்தோர் அப்பாலும் நிருத்தர் பதி தொழ நினைந்தார் 3851-4

105. அந் நாட்டுத் திருப்பதிகள் பலவும் அணைந்து இறைஞ்சமலை 3852-1
நல் நாட்டு வேந்தருடன் நம்பிதாம் எழுந்து அருள 3852-2
மின் நாட்டும் பல் மணிப்பூண் வேந்தர் இருவரும் மீள்வார் 3852-3
தென் நாட்டு வேண்டுவன செய்து அமைப்பார் தமை விடுத்தார் 3852-4

106. இரு பெரு வேந்தரும் இயல்பின் மீண்ட பின் எழுந்து அருளும் 3853-1
பொரு அரும் சீர் வன்தொண்டர் புகழ்ச் சேரர் உடன் புனிதர் 3853-2
மருவிய தானம் பலவும் பணிந்து போய் மலைச்சாரல் 3853-3
குருமணிகள் வெயில் எறிக்கும் குற்றாலம் சென்று அடைந்தார் 3853-4

107. குற்றாலத்து இனிது அமர்ந்த கூத்தர் குரை கழல் வணங்கிச் 3854-1
சொல்தாம மலர் புனைந்து குறும் பலாத் தொழுது இப்பால் 3854-2
முற்றா வெண்மதி முடியார் பதிபணிந்து மூ எயில்கள் 3854-3
செற்றார் மன்னிய செல்வத் திருநெல் வேலியை அணைந்தார் 3854-4

108. நெல்வேலி நீற்று அழகர் தமைப் பணிந்து பாடி நிகழ் 3855-1
பல்வேறு பதி பிறவும் பணிந்து அன்பால் வந்து அணைந்தார் 3855-2
வில்வேடராய் வென்றி விசயன் எதிர் பன்றிப் பின் 3855-3
செல் வேத முதல்வர் அமர் திரு இராமேச்சரத்து 3855-4

109. மன்னும் இராமேச்சரத்து மாமணியை முன் வணங்கிப் 3856-1
பன்னும் தமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பு அணிந்த 3856-2
சென்னியர் மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீசரம் சார்ந்த 3856-3
சொல்மலர் மாலைகள் சாத்தித் தூரத்தே தொழுது அமர்ந்தார் 3856-4

110. திரு இராமேச்சரத்துச் செழும் பவளச் சுடர்க் கொழுதைப் 3857-1
பரிவினால் தொழுது அகன்று பரமர் பிற பணிந்து 3857-2
பெருவிமானத்து இமையோர் வணங்கும் பெரும் திருச்சுழியல் 3857-3
மருவினார் வன்தொண்டர் மலை வேந்தருடன் கூட 3857-4

111. திருச்சுழியல் இடம் கொண்ட செம்பொன் மலைச் சிலையாரைக் 3858-1
கருச்சுழியில் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல் விடத்தின் 3858-2
இருள் சுழியும் மிடற்றாரை இறைஞ்சி எதிர் இதழி மலர்ப் 3858-3
பருச் சுழியத்துடன் ஊனாய் உயிர் எனும் பா மலர் புனைந்தார் 3858-4

112. அங்கணரைப் பணிந்து உறையும் ஆரூரர்க்கு அவ்வூரில் 3859-1
கங்குல் இடைக் கனவின் கண் காளை ஆம் திருவடிவால் 3859-2
செம்கையினில் பொன் செண்டும் திருமுடியில் சுழியம் உடன் 3859-3
எங்கும் இலாத் திருவேடம் என்பு உருக முன்காட்டி 3859-4

113. கானப் பேர் யாம் இருப்பது எனக் கழறி கங்கை எனும் 3860-1
வானப் பேர் ஆறும் உலவும் மா முடியார் தாம் அகல 3860-2
ஞானப் பேர் ஆளர் உணர்ந்து அதிசயித்து நாகம் உடன் 3860-3
ஏனப் பேர் எயிறு அணிந்தார் அருள் இருந்த பரிசு என்பார் 3860-4

114. கண்டு அருளும் படி கழற்றறிவார்க்கு மொழிந்து அருளிப் 3861-1
புண்டரிகப் புனல் சுழியல் புனிதர் கழல் வணங்கிப் போய் 3861-2
அண்டர் பிரான் திருக்கனப்பேர் அணைவார் ஆரூரர் 3861-3
தொண்டர் அடித் தொழலும் எனும் சொல் பதிகத் தொடை புனைவார் 3861-4

115. காளையார் தமைக் கண்டு தொழப் பெறுவது என் என்று 3862-1
தாளை நாளும் பரவத் தருவார் பால் சார்கின்றார் 3862-2
ஆளை நீள் இடைக் காண அஞ்சிய நீர் நாய் அயலே 3862-3
வாளைபாய் நுழைப் பழன முனைப்பாடி வள நாடார் 3862-4

116. மன்னு திருக்கானப் பேர் வளம் பதியில் வந்து எய்தி 3863-1
சென்னி வளர்மதி அணிந்தார் செழும் கோயில் வலம் கொண்டு 3863-2
முன் இறைஞ்சி உள் அணைந்து முதல்வர் சேவடி தாழ்ந்து 3863-3
பன்னு செழும் தமிழ் மாலை பாடினார் பரவினார் 3863-4

117. ஆராத காதலுடன் அப்பதியில் பணிந்து ஏத்திச் 3864-1
சீர் ஆரும் திருத்தொண்டர் சில நாள் அங்கு அமர்ந்து அருளிக் 3864-2
கார் ஆரும் மலர்ச்சோலைக் கானப் பேர் கடந்து அணைந்தார் 3864-3
போர் ஆன் ஏற்றார் கயிலைப் பொருப்பர் திருப்புனவாயில் 3864-4

118. புனல் வாயில் பதி அமர்ந்த புனிதர் ஆலயம் புக்கு 3865-1
மனம் ஆர்வம் உறச் சித்த நீ நினை என் ஒடு என்றே 3865-2
வின வான தமிழ் பாடி வீழ்ந்து இறைஞ்சி அப்பதியில் 3865-3
சின ஆனை உரித்து அணிந்தார் திருப்பாதம் தொழுது இருந்தார் 3865-4

119. திருப்புன வாயில் பதியில் அமர்ந்த சிவனார் மகிழும் 3866-1
விருப்பு உடைய கோயில் பல பணிந்து அருளால் மேவினார் 3866-2
பொருப்பின் ஓடு கான் அகன்று புனல் பொன்னி நாடு அணைந்து 3866-3
பருப்பத வார் சிலையார் தம் பாம்பு அணிமா நகர் தன்னில் 3866-4

120. பாதாள ஈச்சரம் இறைஞ்சி அதன் மருங்கு பல பதியும் 3867-1
வேத ஆதி நாதர் கழல் வணங்கி மிகு விரைவின் உடன் 3867-2

சூது ஆரும் துணை முலையார் மணிவாய்க்குத் தோற்று இரவு 3867-3
சே ஆம்பல் வாய் திறக்கும் திருவாரூர் வந்து அணைந்தார் 3867-4

121. திருநாவலூர் வேந்தர் சேரர் குல வேந்தர் உடன் 3868-1
வருவாரைத் திருவாரூர் வாழ்வார்கள் எதிர்கொள்ளத் 3868-2
தரும் காதலுடன் வணங்கித் தம் பெருமான் கோயிலின் உள் 3868-3
பெருகு ஆர்வத்து ஒடு விரும்பும் பெரும் பேறு பெறப் புகுந்தார் 3868-4

122. வாச மலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலம் கொண்டு 3869-1
நேசம் உற முன் இறைஞ்சி நெடும் பொழுது எலாம் பரவி 3869-2
ஏசறவு ஆல் திருப்பதிகம் எடுத்து ஏத்தி எழுந்து அருளால் 3869-3
பாச வினைத் தொடக்கு அறுப்பார் பயில் கோயில் பணிந்து அணைவார் 3869-4

123. பரவையார் மாளிகையில் பரிசனங்கள் முன் எய்த 3870-1
விரவு பேர் அலங்கார விழுச் செல்வம் மிகப் பெருக 3870-2
வரவு எதிர் கொண்டு அடிவணங்க வன் தொண்டர் மலைநாட்டுப் 3870-3
புரவலனாரையும் கொண்டு பொன் அணி மாளிகை புகுந்தார் 3870-4

124. பரவியே பரவையார் பரிவு உடனே பணிந்து ஏத்தி 3871-1
விரவிய போனகங்கம் கறிகள் விதம் பலவாகச் சமைத்துப் 3871-2
பரிகலமும் பாவாடை பகல் விளக்கும் உடன் அமைத்துத் 3871-3
திரு அமுது செய்வித்தார் திருந்திய தேன் மொழியினார் 3871-4

125. மங்கம் ஆம் பூசனைகள் பரவையார் செய மகிழ்ந்து 3872-1
தங்கி இனிது அமர் கின்றார் தம்பிரான் கோயிலின் உள் 3872-2
பொங்கு பெரும் காலம் எலாம் புக்கு இறைஞ்சி புறத்து அணைந்து 3872-3
நங்கள் பிரான் அருள் மறவா நல் விளையாட்டினை நயந்தார் 3872-4

126. நிலைச் செண்டும் பரிச் செண்டும் வீசி மிக மகிழ்வு எய்தி 3873-1
விலக்கு அரும் போர்த் தகர்ப் பாய்ச் சல் கண்டு அருளி வென்றி பெற 3873-2
மலைக்கு நெடு முள் கணைக்கால் வராணப் போர் மகிழ்ந்து அருளி 3873-3
அலைக்கும் அறப் பல புள்ளின் அமர் விரும்பி அமர்கின்றார் 3873-4

127. விரவு காதல் மீக்கூர மேவும் நாள்கள் பல செல்லக் 3874-1
கரவு இல் ஈகைக் கேரளனார் தங்கள் கடல் சூழ் மலை நாட்டுப் 3874-2
பரவையார் தம் கொழுநனார் தம்மைப் பணிந்து கொண்டு அணை 3874-3
இரவும் பகலும் தொழுது இரக்க இசைந்தார் அவரும் எழுந்து அருள 3874-4

128. நங்கை பரவையார் உள்ளத்து இசைவால் நம்பி எழுந்து அருளத் 3875-1
திங்கள் முடியார் திரு அருளைப் பரவிச் சேரமான் பெருமாள் 3875-2
எங்கும் உள்ள அடியாருக்கு ஏற்ற பூசை செய்து அருளிப் 3875-3
பொங்கும் முயற்சி இருவரும் போய்ப் புக்கார் புனிதர் பூம் கோயில் 3875-4

129. தம்பிரானைத் தொழுது அருளால் போந்து தொண்டர் சார்ந்து அணைய 3876-1
நம்பி ஆருரரும் சேர நல்நாட்டு அரசனார் ஆய 3876-2
பைம் பொன் மணி நீள் முடிக் கழறிற் அறிவார் தாமும் பயணம் உடன் 3876-3
செம்பொன் நீடு மதில் ஆரூர் தொழுது மேல் பால் செல்கின்றார் 3876-4

130. பொன் பரப்பி மணிவர் இன்றி புனல் பரக்கும் காவேரித் 3877-1
தென் கரை போய்ச் சிவன் மகிழ்ந்த கோயில் பல சென்று இறைஞ்சி 3877-2
மின் பரப்பும் சடை அண்ணல் விரும்பும் திருக் கண்டியூர் 3877-3
அன்பு உருக்கும் சிந்தை உடன் பணிந்து புறத்து அணைந்தார்கள் 3877-4

131. வட கரையில் திருவையாறு எதிர் தோன்ற மலர்க் கரங்கள் 3878-1
உடல் உருக உள் உருக உச்சியின்மேல் குவித்து அருளிக் 3878-2
கடல் பரந்தது எனப் பெருகும் காவிரியைக் கடந்து ஏறித் 3878-3
தொடர்வு உடைய திருவடியை தொழுவதற்கு நினைவுற்றார் 3878-4

132. ஐயாறு அதனைக் கண்டு தொழுது அருள ஆரூர் தமை நோக்கி 3879-1
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான் பெருமாள் அருளிச் செய்கின்றார் 3879-2
மை ஆர் கண்டர் மருவு திரு ஐயாறு இறைஞ்ச மனம் உருகி 3879-3
நையா நின்றது இவ்வாறு கடந்து பணிவோம் நாம் என்ன 3879-4

133. ஆறு பெருகி இரு கரையும் பொருது விசும்பில் எழுவது போல் 3880-1
வேறு நாவாய் ஓடங்கள் மீது செல்லா வகை மிகைப்ப 3880-2
நீறு விளங்கும் திருமேனி நிறுத்தர் பாதம் பணிந்தபின் 3880-3
ஆறு நெறியாச் செலவுரியார் தரியாது அழைத்துப் பாடுவார் 3880-4

134. பரவும் பரிசு ஒன்று எடுத்து அருளிப் பாடும் திருப்பாட்டின் முடிவில் 3881-1
அரவம் புனைவார் தமை ஐயாறு உடைய அடிகளோ என்று 3881-2
விரவும் வேட்கை உடன் அழைத்து விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிகம் 3881-3
நிரவும் இசையில் வன்தொண்டர் நின்று தொழுது பாடுதலும் 3881-4

135. மன்றில் நிறைந்து நடமாட வல்லார் தொல்லை ஐயாற்றில் 3882-1
கன்று தடை உண்டு எதிர் அழைக்க கதறிக் கனைக்கும் புனிற்று ஆ 3882-2
ஒன்றும் உணர்வால் சராசரங்கள் எல்லாம் கேட்க ஓலம் என 3882-3
நின்று மொழிந்தார் பொன்னி மா நதியும் நீங்கி நெறி காட்ட 3882-4

136. விண்ணின் முட்டும் பெருக்கு ஆறு மேல்பால் பளிக்கு வெற்பு என்ன 3883-1
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால் நீர் வடிந்த நடுவு நல்லவழிப் 3883-2
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணல் பரப்பக் கண்டதொண்டர் பயில் மாரி 3883-3
கண்ணில் பொழிந்து மயிர்ப் புளகம் கலக்கக் கை அஞ்சலி குவித்தார் 3883-4

137. நம்பி பாதம் சேரமான் பெருமாள் பணிய நாவலூர் 3884-1
செம்பொன் முந்நூல் மணிமார்பர் சேரர் பெருமான் எதிர் வணங்கி 3884-2
உம்பர் நாதர் உமக்கு அளித்தது அன்றோ என்ன உடன் மகிழ்ந்து 3884-3
தம்பிரானைப் போற்றி இசைத்து தடம் காவேரி நடு அணைந்தார் 3884-4

138. செம் சொல் தமிழ் நாவலர் கோனும் சேரர் பிரானும் தம் பெருமான் 3885-1
எஞ்சல் இல்லா நிறை ஆற்றின் இடையே அளித்த மணல் வழியில் 3885-2
தஞ்சம் உடைய பரிசனமும் தாமும் ஏறித் தலைச்சென்று 3885-3
பஞ்ச நதி வாணரைப் பணிந்து விழுந்தார் எழுந்தார் பரவினார் 3885-4

139. அம் கண் அரனார் கருணையினை ஆற்றாது ஆற்றித் திளைத்து இறைஞ்சித் 3886-1
தங்கள் பெருமான் திரு அருளால் தாழ்ந்து மீண்டும் தடம்பொன்னித் 3886-2
பொங்கு நதியின் முன் வந்த படியே நடுவு போந்து ஏறத் 3886-3
துங்க வரை போல் நின்ற நீர் துரந்து தொடரப் பெருகியது ஆல் 3886-4

140. ஆய செயலின் அதிசயத்தைக் கண்ட கரையில் ஐயாறு 3887-1
மேய பெருமாள் அருள் போற்றி வீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பால் போய்த் 3887-2
தூய மதிவாழ் சடையார் தம் பதிகள் பிறவும் தொழுது ஏத்திச் 3887-3
சேய கொங்க நாடு அணைந்தார் திருவாரூரர் சேரர் உடன் 3887-4

141. கொங்கு நாடு கடந்து போய்க் குலவு மலைநாட்டு எல்லை உற 3888-1
நங்கள் பெருமான் தோழனார் நம்பி தம்பிரான் தோழர் 3888-2
அம் கண் உடனே அணை எழுந்து அருளா நின்றார் எனும் விருப்பால் 3888-3
எங்கும் அந் நாட்டு உள்ளவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொண்டு இன்பு உறுவர் 3888-4

142. பதிகள் எங்கும் தோரணங்கள் பாங்கர் எங்கும் பூவனங்கள் 3889-1
வதிகள் எங்கும் குளிர் பந்தர் மனைகள் எங்கும் அகில் புனக்கார் 3889-2
நதிகள் எங்கும் மலர்ப் பிறங்கல் ஞாங்கர் எங்கும் ஓங்குவன 3889-3
வீதிகள் எங்கும் முழவின் ஒலி நிலங்கள் எங்கும் பொலம் சுடர் பூ 3889-4

143. திசைகள் தோறும் வரும் பெருமை அமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளம் 3890-1
குசை கொள் வாசி நிரை வெள்ளம் கும்ப யானை அணி வெள்ளம் 3890-2

மிசை கொள் பண்ணும் பிடிவெள்ளம் மேவும் சோற்று வெள்ளம் கண்டு 3890-3
அசைவு இல் இன்பப் பெருவெள்ளத்து அமர்ந்து கொடுங் கோளூர் அணைந்தார் 3890-4

144. கொடுங்கோ ளூரின் மதில் வாயில் அணி கோடித்து மருகில் உடுத்து 3891-1
தொடும் கோபுரங்கள் மாளிகைகள் குளிர் குளிர் சாலைகள் தெற்றி 3891-2
நெடும் கோ நகர்கள் ஆடல் அரங்கு நிரந்த மணித் தாமம் கமுக 3891-3
விடும் கோதைப் பூந் தாமங்கள் நிரைத்து வெவ்வேறு அலங்கரித்து 3891-4

145. நகர மாந்தர் எதிர் கொள்ள நண்ணி எண் இல் அரங்கு தொறும் 3892-1
மகர குழை மாதர்கள் பாடி ஆட மணி வீதியில் அணைவார் 3892-2
சிகர நெடும் மாளிகை அணையார் சென்று திருவஞ்சைக் களத்து 3892-3
நிகர் இல் தொண்டர் தமைக் கொண்டு புகுந்தார் உதியர் நெடும் தகையார் 3892-4

146. இறைவர் கோயில் மணி முன்றில் வலம் கொண்டு இறைஞ்சி எதிர்புக்கு 3893-1
நிறையும் காதல் உடன் வீழ்ந்து பணிந்து நேர் நின்று ஆரூரர் 3893-2
முறையில் விளம்பும் திருப்பதிகம் முடிப்பது கங்கை என்று எடுத்துப் 3893-3
பிறை கொள் முடியார் தமைப்பாடி பரவிப் பெருமாளுடன் தொழுதார் 3893-4

147. தொழுது தினைத்துப் புறம் போந்து தோன்றப் பண்ணும் பிடி மேல் பார் 3894-1
முழுதும் ஏத்த நம்பியை முன் போற்றிப் பின்பு தாம் ஏறிப் 3894-2
பழுதுஇல் மணிச் சாமரை வீசிப் பைம்பொன் மணி மாளிகையில் வரும் 3894-3
பொழுது மறுகில் இருபுடையும் மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார் 3894-4

148. நல்ல தோழர் நம் பெருமாள் தமக்கு நம்பி இவர் என்பார் 3895-1
எல்லை இல்லாத் தவம் முன்பு என் செய்தோம் இவரைத் தொழ என்பார் 3895-2
செல்வம் இனி என் பெறுவது நம் சிலம்பு நாட்டுக்கு என உரைப்பார் 3895-3
சொல்லும் தரமோ பெருமாள் செய் தொழிலைப் பாரீர் எனத் தொழுவார் 3895-4

149. பூவும் பொரியும் பொன் துகளும் பணிவார் பொருவு இல் இவர் 3896-1
மேவும் பொன்னித் திருநாடே புவிக்குத் திலதம் என வியப்பார் 3896-2
பாவும் துதிகள் எம் மருங்கும் பயில வந்து மாளிகையின் 3896-3
மாவும் களிறும் நெருங்கும் மணி வாயில் புகுந்து மருங்கு இழிந்தார் 3896-4

150. கழற்றிற் அறியும் திருவடியும் கலை நாவலர் தம் பெருமான் ஆம் 3897-1
முழவில் பொலியும் திரு நெடும் தோள் முனைவர் தம்மை உடன் கொண்டு 3897-2
விழவில் பொலியும் மாளிகையில் விளங்கு சிங்காசனத்தின் மிசை 3897-3
நிழல் திக்கு ஒளிரும் பூணாரை இருத்தித் தாமும் நேர் நின்று 3897-4

151. செம்பொன் கரக வாச நீர் தேவிமார்கள் எடுத்து ஏத்த 3898-1
அம்பொன் பாதம் தாம் விளக்கி அருளப் புகலும் ஆரூரர் 3898-2
தம்பொன் தாளை வாங்கி இது தகாது என்று அருளத் தரணியில் வீழ்ந்து 3898-3
எம் பெற்றிமையால் செய்தன இங்கு எல்லாம் இசைய வேண்டும் என 3898-4

152. பெருமாள் வேண்ட எதிர் மறுக்க மாட்டார் அன்பில் பெரும் தகையார் 3899-1
திருமா நெடும் தோள் உதியர் பிரான் செய்த எல்லாம் கண்டு இருந்தார் 3899-2
அருமானம் கொள் பூசனைகள் அடைவே எல்லாம் அளித்து அதன்பின் 3899-3
ஒருமா மதிவெண்குடை வேந்தர் உடனே அமுது செய்து வந்தார் 3899-4

153. சேரர் உடனே திருவமுது செய்த பின்பு கை கோட்டி 3900-1
ஆரம் நறும் மென் கலவை மான் மதச் சாந்து ஆடை அணிமணிப் பூண் 3900-2
ஈர விரை மென்மலர்ப் பணிகள் இனைய முதல் ஆயின வருக்கம் 3900-3
சார எடுத்து வன் தொண்டர் சாத்தி மிகத் தமக்கு ஆக்கி 3900-4

154. பாடல் ஆடல் இன்னியங்கள் பயில்தல் முதலாம் பண்ணையினில் 3901-1
நீடும் இனிய விநோதங்கள் நெருங்கு காலம் தொறும் நிகழ 3901-2
மாடு விரைப்பூம் அரும் மணம்செய் ஆராமங்கள் வைகுவித்துக் 3901-3
கூட முனைப் பாடியார் கோவை கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார் 3901-4

155. செண்டு ஆடும் தொழில் மகிழ்வும் சிறு சோற்றுப் பெரும் சிறப்பும் 3902-1
வண்டாடும் மலர் வாவி மருவிய நீர் விளையாட்டும் 3902-2
தண் தாமும் மத கும்பத் தட மலைப்போர் சல மற்போர் 3902-3
கண்டு ஆரா விருப்பு எய்தக் காவலனார் காதல் செய்நாள் 3902-4

156. நாவலர் தம் பெருமானும் திருவாரூர் நகர் ஆளும் 3903-1
தேவர் பிரான் கழல் ஒரு நாள் மிக நினைந்த சிந்தையர் ஆய் 3903-2
ஆவியை ஆரூரானை மறக்கலும் ஆமே என்னும் 3903-3
மேவிய சொல் திருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார் 3903-4

157. திருவாரூர் தனை நினைந்து சென்று தொழுவேன் என்று 3904-1
மரு ஆர்வத் தொண்டர் உடன் வழி கொண்டு செல்போதில் 3904-2
ஒருவா நண் புள்ளுக உடன் எழுந்து கை தொழுது 3904-3
பெருவான வரம்பனார் பிரிவு ஆற்றார் பின் செல்வார் 3904-4

158. வன் தொண்டர் முன் எய்தி மனம் அழிந்த உணர்வினர் ஆய் 3905-1
இன்று உமது பிரிவு ஆற்றேன் என் செய்கேன் யான் என்ன 3905-2
ஒன்றுநீர் வருந்தாதே உமது பதியின் கண் இருந்து 3905-3
அன்றினார் முனை முருக்கி அரசு ஆளும் என மொழிந்தார் 3905-4

159. ஆரூரர் மொழிந்து அருள அது கேட்ட அருள் சேரர் 3906-1
பாரோடு விசும்பு ஆட்சி எனக்கு உமது பாதமலர் 3906-2
தேர் ஊரும் நெடும் வீதித் திருவாரூர்க்கு எழுந்து அருள 3906-3
நேர் ஊரும் மனக் காதல் நீக்கவும் அஞ்சுவன் என்றார் 3906-4

160. மன்னவனார் அது மொழிய வன்தொண்டர் எதிர் மொழிவார் 3907-1
என் உயிருக்கு இன் உயிராம் எழில் ஆரூர்ப் பெருமானை 3907-2
வன் நெஞ்சக் கள்வனேன் மறந்து இரேன் மதி அணிந்தார் 3907-3
இன் அருளால் அரசு அளிப்பீர் நீர் இருப்பீர் என இறைஞ்ச 3907-4

161. மற்று அவரும் பணிந்து இசைந்தே மந்திரிகள் தமை அழைத்து 3908-1
பொற்பு நிறை தொல் நகரில் இற்றைக்கு முன்பு புகுந்த 3908-2
நற்பெரும் பண்டார நானா வருக்கம் ஆன வெலாம் 3908-3
பல் பலராம் ஆளின் மிசை ஏற்றிவரப் பண்ணும் என 3908-4

162. ஆங்கு அவரும் அன்று வரை ஆயம் ஆகிய தனங்கள் 3909-1
ஓங்கிய பொன் நவ மணிகள் ஒளிர் மணிப்பூண் துகில் வருத்தம் 3909-2
ஞாங்கர் நிறை விரை உறுப்பு வருக்கம் முதல் நலம் சிறப்பத் 3909-3
தாங்கு பொதி வினைஞர் மேல் தலம் மலியக் கொண்டு அணைந்தார் 3909-4

163. மற்று அவற்றின் பரப்பு எல்லாம் வன் தொண்டர் பரிசனத்தின் 3910-1
முற்படவே செலவு இட்டு முனைப்பாடித் திருநாடார் 3910-2
பொன் பதங்கள் பணிந்து அவரைத் தொழுது எடுத்துப் புணை அலங்கல் 3910-3
வெற்பு உயர் தோள் உறத் தழுவி விடை அளித்தார் வன்தொண்டர் 3910-4

164. ஆரூரர் அவர் தமக்கு விடை அருளி அங்கு அன்று 3911-1
கார் ஊரும் மலைநாடு கடந்து அருளிக் கல் சுரமும் 3911-2
நீர் ஊரும் கான் யாரும் நெடும் கானும் பலகழிய 3911-3
சீர் ஊரும் திருமுருன் பூண்டி வழிச்செல்கின்றார் 3911-4

165. திரு முருகன் பூண்டி அயல் செல்கின்ற போழ்தின் கண் 3912-1
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமே பொன் கொடுப்பதலால் 3912-2
ஒருவர் கொடுப்பக் கொள்ள ஒண்ணாமைக்கு அதுவாங்கிப் 3912-3
பெருக அருளால் தாம் கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ அது அறியோம் 3912-4

166. வென்றி மிகு பூதங்கள் வேடர் வடிவாய் சென்று 3913-1
வன்தொண்டர் பண்டாரம் கவர அருள் வைத்து அருள 3913-2

அன்றினார் புரம் எரித்தார் அருளால் வேட்டுவப் படையாய்ச் 3913-3
சென்று அவர் தாம் வரும் வழியில் இருபாலும் செயிர்த்து எழுந்து 3913-4

167. வில் வாங்கி அகல் அம்பு விசை நாணில் சந்தித்துக் 3914-1
கொல்வோம் இங்கு இட்டுப்போம் எனக் கோபத்தால் குத்தி 3914-2
எல்லை இல் பண்டாரம் எல்லாம் கவர்ந்து கொள இரிந்து ஓடி 3914-3
அல்லல் உடன் பறி உண்டார் ஆரூரர் மருங்கு அணைந்தார் 3914-4

168. ஆரூரர் தம்பால் அவ் வேடுவர் சென்று அணையாதே 3915-1
நீர் ஊரும் செம் சடையார் அருளினால் நீங்க அவர் 3915-2
சேர் ஊராம் திருமுருகன் பூண்டியினில் சென்று எய்திப் 3915-3
போர் ஊரும் மழவிடையார் கோயிலை நாடிப் புக்கார் 3915-4

169. அம் கணர் தம் கோயிலினை அஞ்சலி கூப்பித் தொழுது 3916-1
மங்குல் உற நீண்ட திருவாயிலினை வந்து இறைஞ்சிப் 3916-2
பொங்கு விருப்புடன் புக்கு வலம் கொண்டு புனித நதி 3916-3
திங்கள் முடிக்கு அணிந்தவர் தம் திருமுன்பு சென்று அணைந்தார் 3916-4

170. உருகிய அன்பொடு கைகள் குவித்து விழுந்து உமைபாகம் 3917-1
மருவிய தம் பெருமான் முன் வன்தொண்டர் பாடினார் 3917-2
வெரு உறவேடுவர் பறிக்கும் வெம் சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு 3917-3
அருகு இருந்தீர் எனக்கு கொடுகு வெஞ்சிலை அம்சொல்பதிகம் 3917-4

171. பாடியவர் பரவுதலும் பரம்பொருளாம் அவர் அருளால் 3918-1
வேடுவர் தாம் பறித்த பொருள் அவை எல்லாம் விண்ணெருங்க 3918-2
நீடு திரு வாயிலின் முன் குவித்திடலும் நேர் இறைஞ்சி 3918-3
ஆடும் அவர் திருவருளால் அப்படியே கைக் கொண்டார் 3918-4

172. கைக்கொண்டு கொடுபோம் அக் கைவினைஞர் தமை ஏவி 3919-1
மைக் கொண்ட மிடற்றாரை வணங்கிப்போய்க் கொங்கு அன்று 3919-2
மெய்க் கொண்ட காலினால் விரைந்து ஏகி மென் கரும்பும் 3919-3
செய்க் கொண்ட சாலியும் சூழ் திருவாரூர் சென்று அணைந்தார் 3919-4

173. நாவலர் மன்னவர் அருளால் விடை கொண்ட நரபதியார் 3920-1
ஆவியின் ஒன்றா நண்பின் ஆறூரர் தமை நினைந்து 3920-2
மா அலரும் சோலை மா கோதையினில் மன்னிமலைப் 3920-3
பூவலயம் பொது நீக்கி அரசு உரிமை புரிந்து இருந்தார் 3920-4

174. இந் நிலைமை உதியர் பிரான் எம்பிரான் வன்தொண்டர் 3921-1
பொன்னி வளநாடு அகன்று மாகோதையினில் மேல் புகுந்து 3921-2
மன்னு திருக் கயிலை யினில் மத வரைமேல் எழுந்து அருள 3921-3
முன்னர் வயப் பரி உனக்கும் திருத்தொழில் பின்மொழிகின்றாம் 3921-4

175. மலை மலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார் மா கடல் போல் 3922-1
சிலை மலிந்த கொடித் தானைச் சேரலனார் கழல் போற்றி 3922-2
நிலை மலிந்த மணிமாடம் நீள் மறுகு நான் மறை சூழ் 3922-3
கலை மலிந்த புகழ்க் காழிக் கணநாதர் திறம் உரைப்பாம் 3922-4

38 கணநாத நாயனார் புராணம்

1. ஆழி மாநிலத்து அகிலம் ஈன்று அளித்தவள் திற முலை அமுது உண்ட 3923-1
வாழி ஞான சம்பந்தர் வந்து அருளிய வளப்பினது அளப்பு இல்லா 3923-2
ஊழி மாகடல் வெள்ளத்து மிதந்து உலகினுக்கு ஒரு முதல் ஆய் 3923-3
காழி மா நகர் திரு மறையவர் குலக் காவலர் கணநாதர் 3923-4

2. ஆய அன்பர் தாம் அணிமதில் சண்பையின் அமர் பெரும் திருத்தோணி 3924-1
நாயனார்க்கு நல் திருப்பணி ஆயின நாளும் அன்பொடு செய்து 3924-2
மேய அத் திருத் தொண்டினில் விளங்குவார் விரும்பி வந்து அணைவார்க்குத் 3924-3

தூய கைத் திருத் தொண்டினில் அவர் தமைத் துறை தொறும் பயில்விப்பார் 3924-4

3. நல்ல நந்தவனப் பணி செய்பவர் நறும் துணர் மலர் கெய்வோர் 3925-1
பல் பணித் தொடை புனைபவர் கொணர் திரு மஞ்சனப் பணிக்கு உள்ளோர் 3925-2
அல்லும் நன் பகலும் திரு அலகிட்டு திரு மெழுக்கு அமைப்போர் 3925-3
எல்லை இல் விளக்கு எரிப்பவர் திரு முறை எழுதுவோர் வாசிப்போர் 3925-4

4. இனைய பல்திருப் பணிகளில் அணைந்தவர்க்கு ஏற்ற அத் திருத்தொண்டின் 3926-1
வினை விளங்கிட வேண்டிய குறை எலாம் முடித்து மேவிடச் செய்தே 3926-2
அனைய அத்திறம் புரிதலில் தொண்டரை ஆக்கி அன்புறு வாய்மை 3926-3
மனை அறம் புரிந்து அடியவர்க்கு இன்பு உற வழிபடும் தொழில் மிக்கார் 3926-4

5. இப் பெரும் சிறப்பு எய்திய தொண்டர் தாம் ஏறு சீர் வளர் காழி 3927-1
மெய்ப் பெரும் திரு ஞான போனகர் கழல் மேவிய விருப்பாலே 3927-2
முப் பெரும் பொழுது அர்ச்சனை வழிபாடு மூளும் அன்பொடு நாளும் 3927-3
ஒப்பு இல் காதல் கூர் உளம் கனி சிறந்திட ஒழுகினார் வழுவாமல் 3927-4

6. ஆன தொண்டினில் அமர்ந்த பேர் அன்பரும் அகல் இடத்தினில் என்றும் 3928-1
ஞானம் உண்டவர் புண்டரீகக் கழல் அருச்சனை நலம் பெற்றுத் 3928-2
தூ நறும் கொன்றை முடியவர் சுடர் நெடும் கயிலை மால்வரை எய்தி 3928-3
மான நல் பெரும் கணம் களுக்கு நாதர் ஆம் வழித் தொண்டின் நிலை பெற்றார் 3928-4

7. உலகம் உய்ய நஞ்சு உண்டவர் தொண்டினில் உறுதி மெய் உணர்வு எய்தி 3929-1
அலகில் தொண்டருக்கு அறிவு அளித்தவர் திறம் அவனியின் மிசை ஆக்கும் 3929-2
மலர் பெரும் புகழ்ப் புகலியில் வரும் கண நாதனார் கழல் வாழ்த்தி 3929-3
குலவு நீற்று வண் கூற்றுவனார் திறம் கொள்கையின் மொழிகின்றோம் 3929-4

39 கூற்றுவ நாயனார் புராணம்

1. துன்னார் முனைகள் தோள் வலியால் வென்று சூலப் படையார் தம் 3930-1
நல்நாமம் தம் திரு நாவில் நாளும் நவிலும் நலம் மிக்கார் 3930-2
பல் நாள் ஈசர் அடியார்தம் பாதம் பரவி பணிந்து ஏத்தி 3930-3
முன் ஆகிய நல் திருத் தொண்டின் முயன்றார் களந்தை முதல்வனார் 3930-4

2. அருளின் வலியால் அரசு ஒதுங்க அவனி எல்லாம் அடிப் படுப்பார் 3931-1
பொருளின் முடிவும் காண்ப அரிய வகையால் பொலிவித்து இகல் சிறக்க 3931-2
மருளும் களிறு பாய் புரவி மணித்தேர் படைஞர் முதல் மாற்றார் 3931-3
வெருளும் கருவி நான்கு நிறை வீரச் செருக்கின் மேலார் 3931-4

3. வென்றி வினையின் மீக்கூர வேந்தர் முனைகள் பல முருக்கிச் 3932-1
சென்று தும்பைத் துறை முடித்தும் செருவில் வாகைத் திறம் கெழுமி 3932-2
மன்றல் மாலை மிலைந்தவர் தம் வள நாடு எல்லாம் கவர்ந்து முடி 3932-3
ஒன்றும் ஒழிய அரசர் திரு எல்லாம் உடையர் ஆனார் 3932-4

4. மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணி மா மவுலி புனைவதற்குத் 3933-1
தில்லை வாழ் அந்தணர் தம்மை வேண்டும் அவரும் செம்பியர் தம் 3933-2
தொல்லை நீடும் குல முதலோர்க்கு அன்றி சூட்டோம் முடி என்று 3933-3
நல்கார் ஆகிச் சேரலன் தன் மலை நாடு அணைய நண்ணுவார் 3933-4

5. ஒருமை உரிமைத் தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் தம்மில் ஒரு குடியைப் 3934-1
பெருமை முடியை அருமை புரி காவல் பேணும் படி இருத்தி 3934-2
இருமை மரபும் தூயவர் தாம் சேரர் நாட்டில் எய்தியபின் 3934-3
வரும் ஐ உறவால் மனம் தளர்ந்து மன்றுள் ஆடும் கழல் பணிவார் 3934-4

6. அற்றை நாளில் இரவின் கண் அடியேன் தனக்கு முடி ஆகப் 3935-1
பெற்ற பேறு மலர் பாதம் பெறவே வேண்டும் எனப் பரவும் 3935-2

பற்று விடாது துயில் வோர்க்குக் கனவில் பாத மலர் அளிக்க 3935-3
உற்ற அருளால் அவை தாங்கி உலகம் எல்லாம் தனிப் புரந்தார் 3935-4

7. அம் பொன் நீடும் அம்பலத்துள் ஆரா அமுதத் திரு நடம் செய் 3936-1
தம்பிரானார் புவியில் மகிழ கோயில் எல்லாம் தனித் தனியே 3936-2
இம்பர் ஞாலம் களி கூர எய்தும் பெரும் பூசனை இயற்றி 3936-3
உம்பர் மகிழ அரசு அளித்தே உமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார் 3936-4

8. காதல் பெருமைத் தொண்டின் நிலைக் கடல் சூழ் வையம் காத்து அளித்துக் 3937-1
கோது அங்கு அகல முயல் களந்தைக் கூற்றனார் தம் கழல் வணங்கி 3937-2
நாத மறை தந்து அளித்தாரை நடைநூல் பாவில் நவின்று ஏத்தும் 3937-3
போதம் மருவிப் பொய் அடிமை இல்லாப் புலவர் செயல் புகல்வாம் 3937-4

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

1. தேனும் குழலும் பிழைத்த திரு மொழியாள் புலவி தீர்க்க மதி 3938-1
தானும் பணியும் பகை தீர்க்கும் சடையார் தூது தரும் திருநாள் 3938-2
கூனும் குருடும் தீர்த்து ஏவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப் பாதம் 3938-3
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றேன் ஏழு பிறப்பின் முடங்கு ஊன் 3938-4

This file was last revised on 08 May 2004

See Also:
1. Stories of the nAyanmAr in English with Pictures

Back to periya purANam Page
Back to thirumuRai Page
Back to Shaiva Sidhdhantha Home Page